ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Προορισμός τοῦ Ἕλληνος εἰς τόν κόσμον αὐτόν, ἦτο καί εἶναι εἰς κάθε ἐποχήν σήμερα καί αὔριον ὁ ἐξανθρωπισμός τῆς οἰκουμένης.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

τό κίνημα

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1981 ΤΕΥΧΟΣ 94 ΔΡΧ.30

ΝΔ

Ε·Κ

Κ·Π

Ε Π

ΠΑΣΟΚ

ΣΤΟΑ Π2;

ΟΙ ΑΥΤΟΧΕΙΡΕΣ!

ΜΙΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

'Αλαίν ντέ Μπενουά

'Η «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ» ἐξασφάλισε κατά παγκόσμια ἀποκλειστικότητα γιά τήν 'Ελληνική γλῶσσα, τό πολύκροτο βιβλίο.

ΟΙ ΙΔΕΕΣ ΣΤΑ ΟΡΘΑ

τοῦ κορυφαίου συγχρόνου φιλοσόφου

Alain de Benoist

Σέ λίγο καιρό στήν 'Ελλάδα τό βιβλίο πού ἔθεσε δυναμίτιδα στά θεμέλια τοῦ συγχρόνου παγκοσμίου κατεστημένου.

ΟΙ ΙΔΕΕΣ ΣΤΑ ΟΡΘΑ

Οἱ ἰδέες τῆς Εὐρωπαϊκῆς «ΝΕΑΣ ΔΕΞΙΑΣ», στήν ΕΛΛΑΔΑ. Κάτι πού δέν ἔχετε ξαναδιαβάσει ποτέ!

Σέ λίγες ἡμέρες!

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΕΤΟΣ 7ον ΤΕΥΧΟΣ 94

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Λ Ε Υ Κ Ο

ΝΑΙ ΘΑ ΨΗΦΙΣΩΜΕ ΛΕΥΚΟ

ΔΙΟΤΙ

ΔΕΝ ΕΧΩΜΕ ΚΑΜΜΙΑ ΣΧΕΣΙ Μ'ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΝΑΙ ΘΑ ΨΗΦΙΣΩΜΕ ΛΕΥΚΟ

ΔΙΟΤΙ

ΚΑΝΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΔΕΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΕΣ-ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΘΕΣΕΙΣ

ΝΑΙ ΘΑ ΨΗΦΙΣΩΜΕ ΛΕΥΚΟ

ΔΙΟΤΙ

ΔΕΝ ΑΡΜΟΖΕΙ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑ ΕΘΝΙΚΙΣΤΗ-ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΥΡΑΓΟΣ ΚΑΠΟΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΗ

ΝΑΙ ΘΑ ΨΗΦΙΣΩΜΕ ΛΕΥΚΟ

ΔΙΟΤΙ

ΟΙ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΕΣ-ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΚΑΜΜΙΑ ΣΧΕΣΙ ΜΕ ΤΙΣ ΙΔΕΕΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΧΡΟΝΙΣΤΙΚΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Τὸ ΚΙΝΗΜΑ συντάσσεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς. Ἔκδοσις μηνιαία. Τιμὴ τεύχους ΔΡΧ. 30
Συνδρομαί: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία ΔΡΧ. 600. Ἐξωτερικοῦ ΔΡΧ. 1500(ἐτησία ἀεροπορικῶς)
Ἐμβάσματα- Ἐπιταγαί: Νίκη Γαλάνη ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 112 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 36.14.736
Κεντρικὴ Διάθεσις: Βιβλιοπωλεῖον ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 112 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ.36.14.736
Ἰδιοκτήτης-Ἐκδότης: Νίκη Γαλάνη.
Ἐκτύπωσις: Κίμων Σαξώνης ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 16 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ.36.02.834

ΟΙ ΑΥΤΟΧΕΙΡΕΣ!

Τοῦ 'Ανδρέα Δενδρινοῦ

'Υπάρχει κάποιος πολιτικός μαζοχισμός;

Είναι ἕνα ἐρώτημα πού, σήμερα περισσότερο ἀπό χθές καί λιγότερο ἀπό αὔριο, τίθεται ἀπό κάθε πολιτικό παρατηρητή, ἀλλά καί, πέρα ἀπ' αὐτόν, ἀπό πολλούς ἁπλούς ἀνθρώπους πού συμβαίνει νά καταλαβαίνουν κάτι ἀπό τήν πολιτική.

Είναι ἀδύνατο νά ἐξηγηθῆ διαφορετικά τό κῦμα τῆς ἀσυναρτησίας, τῆς διανοητικῆς ὀκνηρίας καί τῆς πολιτικῆς ἀποθαρρύνσεως, πού διέπουν τίς ἐνέργειες καί τίς «πράξεις» τῆς «Νέας Δημοκρατίας τοῦ 74» καί μάλιστα σέ προεκλογική περίοδο!

Βέβαια, τίποτ' ἀπ' αὐτά δέν εἶναι νέο. 'Η λεγομένη «δεξιά» ἔχει χάσει ἀπό καιρό τίς κατευθυντήριες σκέψεις της, τίς θεωρίες της, ἀκόμη καί τήν στοιχειώδη συνείδησι τῆς θεωρητικῆς καί πρακτικῆς ταυτότητός της. Είναι – ὅπως τήν λένε ἄλλωστε διεθνῶς – ἡ **«χαμένη δεξιά»**. Δέν ἀποτελεῖ τυπικά ἑλληνικό φαινόμενο, ἀλλά γενικώτερο προϊόν τῆς Γενικῆς Παρακμῆς τοῦ Μεταπολέμου, ἡ ὁποία δέν εἶναι παρά ἀκριβῶς αὐτή ἡ **«ἐσωτερική ἐρείπωσις»**, ἡ ἀπώλεια τοῦ ψυχισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ διανοητική καί ἠθική παραίτησις, ἡ ἄρνησις τῆς θελήσεως νά ἐνεργῆ, ἡ παραδοχή ἑνός φανταστικοῦ μοιρολατρικοῦ "πεπρωμένου" – τεχνητοῦ ὅσο καί ἀπευκταίου – πού ὁδηγεῖ στήν ἐπιθυμία, στόν "πόθο" τῆς τελειωτικῆς καί ἐξουθενωτικῆς διαλύσεως, σ' ἕνα ὑποθετικό «μεγάλο σύνολο», ἀκριβῶς γιά νά μήν ὑπάρχη πιά ἡ ἀνάγκη τοῦ 'Ανθρώπου νά κρίνη, νά ἀποφασίζη, νά ἐνεργῆ, ἀφήνοντας ἔτσι τό βασικό ἀνθρώπινο χαρακτηριστικό του σέ **«"Αλλους»**...

> 'Η «παλαιά δεξιά», ὅπως εἶναι, ὅπως κατήντησε, δέν ἔχει πιά τίποτα νά δώση, τίποτα νά προσφέρη, τίποτα νά δημιουργήση. Μόνο νά προλάβη νά «πάρη» προσπαθεῖ! Είναι σάπια... "Οσο ἀκριβῶς καί ἡ «παλιά ἀριστερά». Καί οἱ δυό δέν ἔμαθαν τίποτα καί λησμόνησαν τά πάντα.

'Ο «δεξιά» λησμόνησε τήν οὐσία της, τίς ἀρχές της, τίς ἀξίες της, ἀλλά καί τούς σκοπούς της καί τούς ὀπαδούς της ἀκόμη... «'Εκλεγμένη» μέ τούς ψήφους τους, γιά μιά προκαθορισμένη θέσι, δέν ἔκαμε – παρά τήν πολιτική τῶν ἀντιπάλων της, χάνοντας ἔτσι τούς φίλους της, δίνοντας δίκιο στούς ἐχθρούς της, βασιζομένη ὅτι θά τούς προσεταιριζόταν! Κυνήγησε τό βραχυπρόθεσμο καί καμμία ἧττα της δέν στάθηκε ἱκανή νά τήν ξυπνήση ἀπό τόν λήθαργο τῆς παρακμῆς της...

'Η «ἀριστερά» λησμόνησε κι αὐτή τήν οὐσία της, τίς ἀρχές της, τίς ἀξίες, ἀλλά τουλάχιστον ὄχι τούς πραγματικούς σκοπούς της οὔτε τούς ὀπαδούς της. Λησμόνησε πάντα τά ἐγκλήματα πού ἔκαμε καί εὔκολα τά φόρτωσε στούς ἐχθρούς της, ἀφοῦ αὐτοί τῆς τό ἐπέτρεψαν! Κυνήγησε τό μακροπρόθεσμο, ἀλλά λησμόνησε ὅτι ὁ χρόνος τήν ἄδειασε ἀπό περιεχόμενο.

'Αδεια σακκιά...

'Η διαφορά εἶναι μία ὅμως. Καί σημαντική. 'Η «δεξιά» κυβέρνησε. Καί τά θαλάσσωσε. "Εγινε παθητική στό ἀποτέλεσμα. 'Η ἀριστερά ἔχει ἀκόμη τόν εὔκολο ρόλο τοῦ **«θά»**. Καί αὐτό εἶναι ἡ καταστροφή πού περιμένει ἡ 'Ελλάδα...

Στήν πολιτική ὑπάρχουν πολλοί ἀστάθμητοι παράγοντες. "Ενας ἀπ' αὐτούς εἶναι ἡ **ψυχολογική ἀποβολή**, ἕνα αἴσθημα ἀρνήσεως τῆς τάδε ἤ τῆς δεῖνα πολιτικῆς ὁμάδας, ἤ ἑνός ἀτόμου. Τό φαινόμενο αὐτό εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς σειρᾶς λαθῶν στήν ἀντιμετώπισι τῶν προβλημάτων, πού συνοδευόταν ἀπό μιά ἐπίμονη ἄρνησι ἀναγνωρίσεως τοῦ λάθους, ἄρνησι ἀλλαγῆς συμπεριφορᾶς καί πορείας, μέ παράλληλη δημαγωγική καί ἐξοργιστικά ψευδῆ αὐτοϊκανοποίησι. "Οταν δέ, ἐπιπλέον, ὑπάρχη καί ἀμφιβολία ὡς πρός τήν ἀκεραιότητα καί ὀρθότητα τῶν ἐπιλογῶν καί ἀρνητικά ἀποτελέσματα, τό ἀπώτατο ὅριο ὑπερβαίνεται καί ἡ μᾶζα ἀπορρίπτει πολιτικά τούς κυβερνῶντας σάν **«ξένο σῶμα»**, ὅπως ἀκριβῶς ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμός ἀπορρίπτει ἕναν ἰό! Κανένας ἐκβιασμός, καμμιά ἀπειλή, κανένας φόβος δέν ὑπερισχύει τοῦ αἰσθήματος αὐτοῦ. Συνέβη σέ πολλές χῶρες τελευταῖα, εἴτε ἐκλογικά (Η.Π.Α., Γαλλία) εἴτε βίαια('Ιράν, 'Αφγανιστάν, Καμπότζη).

Θά συμβῆ καί στήν 'Ελλάδα... Εἴτε ἔτσι, εἴτε ἀλλοιῶς...

Δεύτερος ἀστάθμητος παράγοντας εἶναι ἡ **δυναμική τῆς ἐκβάσεως**, πού ἀπορρέει συνήθως ἀπό τόν πρῶτο. Δημιουργεῖται δηλαδή ἕνας **βαθμιαῖος ἐθισμός** στήν ἰδέα τῆς ἧττας καί στήν μοιρολατρική ἀποδοχή τοῦ «πεπρωμένου», συνοδευόμενος ἀπό ἕνα εἶδος ἀμπελοφιλοσοφίας παρηγοριᾶς περί τῆς «μοιραίας φθορᾶς τοῦ ἀντιπάλου στήν κυβέρνησι», πού χρησιμοποιεῖται γιά τήν αὐτοδικαιολόγησι τῆς ἀνικανότητος τῶν κυβερνώντων νά ἀντιμετωπίσουν τό πρόβλημα. 'Αντίθετα, ἡ ἴδια δυναμική, δημιουργεῖ ἕνα εἶδος **θριαμβισμοῦ** τοῦ ἀντιπάλου, ὁ ὁποῖος τοῦ διευκολύνει πολύ τόν δρόμο. Καί οἱ δυό αὐτές μορφές δυναμικῆς **ἐπηρεάζουν ἄμεσα τήν ἐκλογική στάσι τοῦ πολίτου,** πού καταλήγει στό συμπέρασμα ὅτι ἐφ' ὅσον οἱ κυβερνῶντες παραιτοῦνται ἤδη ἠθικά, ἐφ' ὅσον ὅλα φαίνονται νά ἀποδέχωνται τό «πεπρωμένο», αὐτό σημαίνει ὅτι... ἔτσι

→

εἶναι καί ἔτσι πρέπει νά εἶναι καί ὅτι θά ἦταν κουτό νά εἶναι κανείς «βασιλικώτερος τοῦ βασιλέως» καί νά βρεθῆ, τελικά, στό στρατόπεδο τῶν ἡττημένων!

Ὅλα ἀνεξαιρέτως τά σύνδρομα αὐτά ὑπάρχουν σήμερα στήν «νεοδημοκρατία τοῦ 74» καί στούς Ἕλληνες. Καί **ὁδηγοῦν μαθηματικά στήν ἐκλογική ἧττα τῆς κυβερνώσης ὁμάδος.** Γιατί ἡ κυβέρνησις ὄχι μόνο φαίνεται νά ἔχη κυριολοκτικά «χάσει τόν μπούσουλα», ἀλλά καί συσσωρεύει συνεχῶς νέα σφάλματα.

Μέσα στό 1981, ἔτος ἐκλογῶν ὑποχρεωτικῶν, ἡ κυβέρνησις κατόρθωσε νά παραλύση τόν κρατικό μηχανισμό σέ σημεῖο πού:

α) Νά βρεθῆ, τήν 1η Ἰανουαρίου πού γινόταν μέλος τῆς ΕΟΚ, χωρίς τελωνεῖα, ἐφ' ὅσον κανείς δέν ἐφρόντισε γιά τήν ἐνημέρωσί τους στά νέα δεδομένα, μέ ἀποτέλεσμα νά παραλύση ἡ ἀγορά γιά τρεῖς ὁλόκληρες ἑβδομάδες, μέ ἐμφανεῖς ἐπιπτώσεις στόν ἐφοδιασμό της καί, φυσικά, στίς τιμές.

β) Νά βρεθῆ τελείως ἀπροετοίμαστη μπροστά στίς θεομηνεῖες τοῦ καιροῦ τόν Ἰανουάριο καί τούς σεισμούς τόν Φεβρουάριο, μέ σοβαρότατες ἐπιπτώσεις, τόσο στήν παραγωγή καί στήν ἀρωγή τῶν ἀγροτῶν, ὅσο καί στήν ἀρωγή τοῦ πληγέντος πληθυσμοῦ.

γ) Νά ἀναγκασθῆ νά συσσωρεύση κυριολεκτικά ὅλες τίς ἀνατιμήσεις τῆς ἀναγκαίας «ἐξυγιάνσεως» τῶν κυκλωμάτων «παροχῆς ὑπηρεσιῶν» καί «διακινήσεως προϊόντων» μέσα σέ δύο μῆνες (καί ἀκριβῶς τούς χειρότερους ἀπό πάσης ἀπόψεως!), ἐνῶ εἶχε ὅλο τόν καιρό νά κλιμακώση τίς ἀναγκαιότητες αὐτές, ἐπί δυό ὁλόκληρα χρόνια, ὥστε νά μήν γίνουν πολύ αἰσθητές οἱ ἐπιπτώσεις τους. Προτίμησε, σάν γνήσιος Ἐπιμηθέας, νά προσπαθῆ νά συμφωνῆ τίς τιμές τεχνητά καί, τελικά, νά βρεθῆ μπροστά στίς ἀδήρητες ἀνάγκες προσαρμογῆς της στήν πραγματικότητα! Ἡ ΔΕΗ καί τά ἀγροτικά προϊόντα ἦσαν τά πιό ἐξοργιστικά παραδείγματα τῶν ἀβλεψιῶν αὐτῶν.

Ἀλλά καί στήν ἐξωτερική πολιτική ὁ ἴδιος στρουθοκαμηλισμός ἐπεκράτησε, πάντα λίγους μῆνες πρό τῶν ἐκλογῶν:

α) Ἀφοῦ ἐπί χρόνια ἐπεκράτησε ἡ κομπορρημοσύνη γιά τό θέμα τοῦ ΝΑΤΟ, ἀναγκάσθηκε ἡ κυβέρνησις νά... ἐκλιπαρῆ τήν ἐπανένταξι τῆς χώρας! Καί οἱ ὅροι τῆς ἐπανεντάξεως ἔμειναν ἐπισήμως μέν ἄγνωστοι στόν «ἐλεύθερο» (ὡς γνωστόν!) ἑλληνικό λαό, ἀλλά στήν πράξι ἤδη ἀρχίζουν νά φαίνωνται ὅτι εἶναι **ἐθνικῶς ἀπαράδεκτοι!** (Στρατηγεῖο ΝΑΤΟ – Λαρίσης μέ... μισό Αἰγαῖο μόνο στόν ἔλεγχό του. Ἀμφισβήτησις τῆς Λήμνου ὡς ἀεροναυτικῆς βάσεως κ.ο.κ.!)

β) Συνεχής ἦταν ἡ ὑποχωρητικότητα καί τό πνεῦμα «κατευνασμοῦ» στίς τουρκικές ἀπαιτήσεις καί ἀπειλές. Ἡ ὠμή παραβίασις τῶν ἀεροπορικῶν διαδρομῶν καί τοῦ ἑλληνικοῦ ἐναερίου χώρου, στίς 18.4.81 εἶναι ἀδιάψευστη ἀπόδειξις, χωρίς νά ὑπολογισθῆ, καί ἡ... συμμετοχή τῆς Ἑλλάδος στίς γιορτές τοῦ δημίου τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας!

Καί στίς δυό περιπτώσεις, ἔγινε σαφές ὅτι ἡ κυβέρνησις προσπάθησε μέ κάθε τρόπο νά κρύψη τά γεγονότα ἀπό τό Ἔθνος, σέ μιά καραγκιόζικη προσπάθεια νά κρύψη τήν στυγνή πραγματικότητα. Χρειάσθηκε ἡ, καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἀπαράδεκτη ἀκριτομύθια ἐντύπων (πού ἔμειναν καί ἀτιμώρητα ἄλλωστε, ἐνῶ γιά πολύ μικρότερα θέματα κινήθηκαν διώξεις!) γιά νά ἀναγκασθοῦν οἱ κυβερνῶντες νά ὁμολογήσουν μέρος τῆς πραγματικότητος!

γ) Ὅταν θά διαβάζωνται οἱ γραμμές αὐτές, εἶναι ἄγνωστο τί θά ἔχη γίνει μέ τίς βάσεις τοῦ ΝΑΤΟ στήν Ἑλλάδα. Ἀλλά ἡ ἀπόφασις τῆς διασκέψεως τοῦ ΝΑΤΟ στήν Ρώμη, τόν Μάϊο, κατά τήν ὁποία ἀποφασίσθηκαν ἡ **ἐπέκτασις τῶν «τομέων συμφέροντος» καί τῶν «τομέων δράσεως» τοῦ ΝΑΤΟ πέρα ἀπό τό αὐτό καθαυτό ἔδαφος τῶν Χωρῶν μελῶν** καί συγκεκριμένα, πρός τήν Μ. Ἀνατολή, καθώς καί οἱ δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως περί «βημάτων ἐμπρός» καί περί «ἀνάγκης τελικοῦ διακανονισμοῦ» ἐγκαίρως ὡς πρός τήν ἑλληνική Βουλή, ἀφήνουν λίγα περιθώρια ἀμφιβολιῶν.

Ἀπό τά δυό ἕνα: Ἤ θά ὑπογραφῆ νέα συμφωνία πού θά ἐπιτρέπη τήν **χρῆσι τῶν βάσεων καί γιά περιοχές ἐκτός ἑλληνικοῦ ἀμυντικοῦ χώρου** (πράγμα πού προδιαγράφεται ἤδη ἀπό τήν ἀποδοχή τῶν ἀποφάσεων τοῦ ΝΑΤΟ στήν Ρώμη). Ἤ δέν θά ὑπογραφῆ νέα συμφωνία καί τότε οἱ βάσεις θά... ἐξακολουθήσουν νά ὑπάρχουν μέ τό σημερινό καθεστώς (**οὐσιαστικά ἀπεριόριστο**) πού στήν πραγματικότητα συμφέρει πιό πολύ τίς Η.Π.Α. Καί τοῦτο, γιατί ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλάς ἐπανετάχθηκε στό ΝΑΤΟ, δέν μπορεῖ νά τίς διώξη. Καί σέ ὅλα αὐτά ἀφήνει στό ΠΑΣΟΚ τόν ρόλο τοῦ προστάτου τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων!

ΟΙ ΠΑΡΗΚΜΑΣΜΕΝΟΙ

Ὁ «Μαῦρος» καί ὁ «Γιάγκος», τό θλιβερό αὐτό «ντουέττο» τῆς παρηκμασμένης πολιτικῆς μας κάστας, συναγωνίζονται γιά τό ποιός θά δείξη περισσότερο ὅτι εἶναι... λιγώτερο «δεξιός», λιγώτερο «ἀντικομμουνιστής», περισσότερο «σοσιαλιστής»! Αὐτοί οἱ δύο θλιβεροί τριταγωνισταί τοῦ παλκοσένικου διαγωνίζονται σέ ταξείδια στήν... δημοκρατική κατά τήν γνώμη τους Βουλγαρία καί συμμετοχή σέ... κοινοβουλευτικές ἐκδηλώσεις τοῦ ἐρυθροῦ ὁλοκληρωτισμοῦ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τοῦ Ἔθνους μας.

Ἡ παρακμή εἶναι ἐσωτερική ἐρείπωσις. Εἶναι ἡ ἄρνησις τῆς ταυτότητος. Εἶναι ἡ ἀπώλεια τῆς ποιότητος. Εἶναι ἡ ἐξαφάνισις τῆς προσωπικότητος. Εἶναι ἡ καταστροφή τῆς ἀξιοπρεπείας. Εἶναι ἡ αὐταπάτη. Εἶναι ἡ ἐξαπάτησις. Εἶναι ἡ ἀναξιοπρεπής καί τιποτένια ἀναζήτησις τιποτένιων τιμῶν καί ἐξουσιῶν. Εἶναι ὁ ψυχικός καρκίνος. Εἶναι ὁ οὐραγισμός.

Καί οἱ θλιβεροί αὐτοί καπιταλιστοσοσιαλιστές τά ἔχουν ὅλα αὐτά! Καί δέν θά ἔχουν τίποτα σέ λίγο...

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΣΤΟ «ΚΙΝΗΜΑ

Όλα αυτά, όπως καί τά λοιπά διαλυτικά φαινόμενα πού δημιούργησε ή άφησε νά δημιουργηθοῦν ή κυβέρνησις (Α.Ε.Ι., άναρχία, άπεργίες, τιμάριθμος, παιδεία, τρομοκρατία κ.ο.κ.) όδηγοῦν τήν «νέα δημοκρατία» σέ έκλογικό όλεθρο. Καί μόνον σάν **αύτοχειρία** μποροῦν νά χαρακτηρισθοῦν.

Τό πιό παράδοξο είναι ότι καμμία άντίδρασις, **καμμιά ούσιαστική πολιτική προσπάθεια** δέν φαίνεται νά λαμβάνεται σοβαρά ύπ' όψιν, πλήν τῶν γνωστῶν δημαγωγικῶν καί τελικά τελείως άνεδαφικῶν καί άπροσφόρων «έκλογικῶν παροχῶν», όπωσδήποτε, σέ όποιονδήποτε!

Ακόμη καί αύτή ή έλάχιστη έλπίδα, τῆς προσπαθείας ένοποιήσεως τῶν κομμάτων τῆς λεγομένης «δεξιᾶς», δέν φαίνεται στόν όρίζοντα. Γιατί περνᾶ άπό τήν **άποφυλάκισι τῶν πολιτικῶν κρατουμένων καί τήν κατάργησι τῆς περιβόητης συντακτικῆς πράξεως** τοῦ εἴδους «Νυρεμβέργης» πού δημιούργησε νόμο μέ άναδρομική ίσχύ!

Συνεπῶς καί τά άλλα μικρά κόμματα (Κ. Προοδευτικῶν, Έθνική Παράταξις) είναι κι αύτά καταδικασμένα, όπως άλλωστε καί τά... τέσσερα κομματάκια τῆς Πάλαι ποτέ «Ένώσεως Κέντρου». Τό έκλογικό μαγειρεῖο έγγυᾶται!

Όλα δείχνουν σάν νά ύπάρχη **κάποια άνώτερη καί κρυφή δύναμις παρασκηνίου**, πού ώθεῖ την κατάστασι σέ πλήρες πολιτικό άδιέξοδο καί τήν Έλλάδα πρός **νέες περιπέτειες άγνώστων έπιπτώσεων**, άπαγορεύοντας ή δολιοφθείροντας κάθε πολιτική προσπάθεια.

Γιατί καί ή «άριστερά» έχει ούσιαστικά τήν ίδια τάσι αύτοχειρίας! Η μέθη τοῦ νομιζομένου ώς έπικειμένου θριάμβου, φαίνεται νά δημιουργῆ ψευδαισθήσεις στό ΠΑΣΟΚ, οί όποῖες φθάνουν ίσως καί μέχρι βαθμοῦ παραισθήσεων...

«Χουντολογίας τό άνάγνωσμα»!

Πολύ καιρό ή καϋμένη ή Χούντα εἶχε λησμονηθῆ. Χρόνια πέρασαν έπτά καί τά βάσανα τοῦ κοσμάκη δέν μποροῦσαν πιά, μέ... καμμιά κυβέρνησι νά άποδοθοῦν στά άλλα έκεῖνα (πλούσια!) «έπτά έπάρατα χρόνια»!

Πολύς καιρός πού δέν ύπῆρχε «δεξιά» τρομοκρατία. Άντίθετα όμως, ύπῆρχε καί ύπάρχει πολλή άριστερή τρομοκρατία. Μέ τίς έπικείμενες έκλογές, τό πρᾶγμα μποροῦσε νά άποβῆ είς βάρος τῶν... «δημοκρατικῶν» κομμάτων τῆς άριστερᾶς!

Ξεθάφτηκε λοιπόν πάλι ή Χούντα καί μάλιστα έπισήμως. Τώρα ποιόν θά πείσουν, αύτό είναι μιά άλλη ιστορία ψευτιᾶς, βλακείας, κουτοπονηρίας καί στρουθοκαμηλισμοῦ. Άλλά, όπως λέει κι ό Λαός «ή άλήθεια είναι κουτσή κι άργεῖ νά φανῆ, άλλά πάντα έρχεται»...

Μή άρκούμενο στήν δυναμική τῆς φθορᾶς τῆς κυβερνήσεως καί στόν εὔκολο ρόλο τῆς άντιπολιτεύσεως, πρόσπαθεῖ νά **πλειοδοτῆ** καί νά «**έκβιάζη** τήν ριζική άλλαγή» μέ άναφορές **μαρξιστικές** καί άριστεριστικές, πού διαφαίνονται εὔκολα κάτω άπό τούς πέπλους τῶν έλιγμῶν τοῦ άρχηγοῦ του!

Καί είναι μέν δεδομένο ότι **οί Έλληνες θέλουν «άλλαγή»; άλλά όχι όποιανδήποτε άλλαγή.**

Έπιπλέον, μέ τίς άκραῖες θέσεις πού συνεχῶς άναπτύσσει, ύπό τό φῶς τῶν στυγνῶν δεδομένων καί πραγματικοτήτων τῶν σημερινῶν διεθνῶν έξελίξεων (νέα άμερικανική πολιτική, άποφάσεις τοῦ ΝΑΤΟ στήν Ρώμη, τουρκική άδιαλλαξία καί προκλητικότητα, κρίσις τῆς Μ. Άνατολῆς) πῶς φαντάζεται ότι θά τό άφήσουν νά θέση σέ κίνδυνο συμφέροντα τεράστια καί διεθνῆ, **ζωτικά** γιά τήν Δύσι; Έκτός άν πιστεύη ότι ή νέα Γαλλική προεδρία θά θελήση νά παίξη τόν ρόλο τῆς παλαιᾶς γιά τήν προηγούμενη κατάστασι, όπότε άπατᾶται τελείως! Καί δέν ύπολογίζει ίσως, ότι τοῦ είναι **άδύνατο** νά στηριχθῆ – καμμία κυβέρνησις στήν μή κομμουνιστική Εὐρώπη δέν μπορεῖ! – στό ΚΚΕ...

Όσο γι' αύτό τό τελευταῖο, ή προσπάθεια του νά δείξη τήν δύναμί του μπορεῖ νά τοῦ είναι άπαραίτητη. Άλλά ή ένδεχόμενη έπιτυχία του μπορεῖ νά άποβῆ μοιραία γι' αύτό! Καί ή αύτοχειρία, στήν πολιτική, μπορεῖ νά προέλθη καί άπό τίς δυό πλευρές: καί άπό ύπερβολική άποτυχία, πού διαβρώνει καί καταστρέφει καί άπό ύπερβολική έπιτυχία, πού δημιουργεῖ προϋποθέσεις άπωλείας τῆς έννοίας τοῦ Μέτρου... Τό ΚΚΕ πλήρωσε πολύ άκριβά τήν μέθη τῆς έπιτυχίας καί τήν άπώλεια τοῦ μέτρου: τό 1944 καί τό 1949. Καί ένα παλιό γνωμικό λέει: «ποτέ δυό φορές χωρίς τρίτη». Άλλά ένα άλλο συμπληρώνει : «μιά τοῦ κλέφτη, δυό τοῦ κλέφτη, τρεῖς καί τήν κακή του μέρα»!

Τά συμπεράσματα είναι σαφῆ:

α) Ή πλαιά «δεξιά» καί οί ψευτοϊδεολογίες της, τοῦ «ριζοσπαστικοῦ φιλελευθερισμοῦ» καί τοῦ «δημοκρατικοῦ σοσιαλισμοῦ», μ' άλλα λόγια τοῦ νεοφιλελευθερισμοῦ τῆς ζούγκλας καί τῆς σοσιαλδημοκρατίας, πέθαναν στήν ούσία καί δέν μποροῦν πιά τίποτα νά προσφέρουν, όντας, άλλωστε καί φιλοσοφικά τερατουργήματα καί πρακτικές άποτυχίες, τόσο «άμιγῶς» έφαρμοζόμεναι, όσο καί... μεικτῆς! Γιατί είναι άντιθετικά καί άλληλοσυγκρουόμενα,

β) Ή «άριστερά» πάλιωσε πρίν καλά καλά ώριμάση. Οί συνταγές της δέν έχουν κανένα άντίκρυσμα στήν στυγνή πραγματικότητα καί άποτυχίες τῆς «πράξεώς» της είναι άμέτρητες καί καθοριστικές γιά τό (άνύπαρκτο μεσοπρόθεσμα) μέλλον μας. Μπορεῖ νά κερδίση μιά μάχη, μιά «έκλογή». Τόν πόλεμο όμως τόν έχασε ήδη. Είναι άπλῶς αίχμάλωτη τῶν φαντασιώσεών της!

γ) Τά παλιά κόμματα έχουν σαπίσει ώς τόν νωτιαῖο μυελό! Άνθρωποι καί «ίδέες», συστήματα καί θεσμοί. Είναι άπολιθώματα τῆς Ίστορίας, μουσεῖα παρακμῆς. Οί «έκλογές» πού κάνουν, είναι μαγειρεῖα έστιατορίου Ε' κατηγορίας, άνάλογες μέ τό ήθικό καί πνευματικό τους έπίπεδο. Καί τό γεγονός ότι καμμία φορά – **όπως τώρα,**

τό 1981 – τέτοιου εἴδους παρασκευάσματα μποροῦν νά κρίνουν τήν ὕπαρξι ἤ τήν ἀνυπαρξία ἑνός Ἔθνους 4000 ἐτῶν. Εἶναι **ἀπαράδεκτο** καί **ἱστορικά καταδικασμένο.**

δ) Ἡ μόνη λύσις τοῦ δράματος εἶναι **ἡ ἀποβολή** τῶν δύο θεωρητικά ὑπαρχουσῶν καί οὐσιαστικά πεθαμένων «ἰδεολογιῶν» καί τῶν ἐκπροσώπων τους ἀπό τό σῶμα τοῦ Ἔθνους. Γιατί καί οἱ δύο «παρατάξεις» εἶναι ξένο σῶμα στόν ἐθνικό ὀργανισμό καί ὑπηρετοῦν ἐμφανῶς καί σαφῶς **ξένα συμφέροντα** – οὔτε κἄν ἔθνη!

Σοσιαλιστικός Καπιταλισμός καί Καπιταλιστικός Σοσιαλισμός («ἀριστερά» καί «δεξιά» κατ' ἀναλογία) εἶναι οἱ δυό ὄψεις τοῦ ἰδίου κιβδήλου νομίσματος.

Τήν «θέσι» καί τήν ἀπό τήν ἴδια γενημένη «ἀντίθεσι», πρέπει νά ἀντικαταστήση ἡ **Νέα Σύνθεσις**.

Ἡ Παρακμή πληρώνεται πάντα ἀκριβά: Θά πληρωθῆ καί τώρα. Ἀλλά τήν νύχτα διαδέχεται πάντα ἡ ἡμέρα. Ὅσο ὑπάρχουν Ἄνθρωποι...

Φθάνει πιά!...

Μετά τό γνωστό ἐκεῖνο «Ὁλοκαύτωμα», πού ἀπέδειξε τήν ἀλήθεια τοῦ γνωμικοῦ ἐκείνου πού λέει ὅτι «ὅποιος θέλει ν' ἀποδείξη πολλά δέν ἀποδεικνύει τίποτα», ὁ Σιωνισμός συνεχίζει τήν ἀπελπισμένη προσπάθεια του νά παρουσιάζη τά δικά του θύματα μόνο, σάν τά μόνα πού ἀξίζει κανείς νά θυμᾶται. Εἶναι ἄλλωστε γνωστό, πῶς γιά τόν Σιωνισμό, μόνον οἱ ὁμόφυλοί του εἶναι ἄνθρωποι καί ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι «γκόϊ»!

Ἔτσι, ἡ συνοδεία τοῦ «Ὁλοκαυτώματος» συνεχίσθηκε μέ τό «Ἔξοδος καί ἀπέλασις» καί τώρα συμπληρώνεται (;) μέ τό «Κίτρινο Ἀστέρι»!

Γιά τά ἑκατομμύρια τῶν θυμάτων ὅμως τοῦ ἰδίου τοῦ Σιωνισμοῦ, ἀνά τίς χῶρες καί τούς αἰῶνες, τούς πολέμους καί τίς «ἐπιχειρήσεις» του, μή λησμονουμένων καί τῶν Παλαιστινίων πού συνεχίζουν καί σήμερα νά πληρώνουν μέ τό αἷμα τους τήν μανία του, ποιός θά κάνη τό ἄλλο ἐκεῖνο «Ὁλοκαύτωμα»; Καί πῶς, ἀφοῦ ὁλόκληρο τό κύκλωμα τῶν τηλεοράσεων καί τοῦ κινηματογράφου ἤ τοῦ τύπου εἶναι στά χέρια τοῦ Σιωνισμοῦ;

Τό προεκλογικό χάος!

Ὅσο οἱ ἐκλογές πλησιάζουν, τόσο κορυφώνονται οἱ ἀνησυχίες καί ἡ ἀγωνία τῶν κυβερνώντων. Ἔχοντας ἐπίγνωσι τῆς πρωτοφανοῦς φθορᾶς τους καί τῆς καταστροφικῆς προοπτικῆς, τόσο στόν πολιτικό ὅσο καί στόν οἰκονομικό τομέα, οἱ κυβερνῶντες δέν βρῆκαν ἄλλο μέσον ἀντιδράσεως ἀπό τήν ἔναρξι τοῦ γνωστοῦ πλέον ὀργίου ρουσφετολογίας, παροχῶν, χαρισμῶν καί ἄλλων τέτοιων χαρακτηριστικῶν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐκλογικοῦ ἄγους.

Οἱ ἐφημερίδες ἔγραψον ὅτι οἱ ἐκλογές θά στοιχίσουν... 8 δισεκατομμύρια δραχμές! Τό ἀπίστευτο καί ἐξοργιστικά μεγάλο αὐτό ποσόν θά καλυφθῆ μόνο ἀπό τίς καθαρές ἐκλογικές ἀνάγκες (ἐκτυπώσεις, χαρτί, ἔξοδα ἀποζημιώσεων ἀντιπροσώπων, περιοδεῖες κ.λ.π.) καί δέν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τίς παροχές καί τούς χαρισμούς, τά ὁποῖα συνήθως ὠφελοῦν ἄτομα ἤ ὀλιγάριθμες κατηγορίες ἀτόμων καί συμφερόντων, μέ τεράστιο καί πολλαπλάσιο κόστος γιά τό ἐθνικό σύνολο.

Ἄν σκεφθῆ κανείς καί μόνον ὅτι τά 8 δισεκ. δρχ. τοῦ... κανονικοῦ κόστους τοῦ ἐκλογικοῦ θεάτρου θά ἀρκοῦσαν γιά τήν δημιουργία ἑνός μεγάλου νοσοκομείου, μέ πλήρη ἐξοπλισμό, σέ κάθε νομό, ἄν ὄχι σέ κάθε ἐπαρχιακό διαμέρισμα, ἀρκεῖ γιά νά γίνη ἀντιληπτό ὅτι οἱ ἐκλογές (πού δέν εἶναι ἄλλωστε παρά μαγειρεμμένη ἀπάτη) εἶναι λογικά ἀπαράδεκτες, οἰκονομικά ἐπιβλαβεῖς καί ἐθνικά καταστροφικές.

Καί σέ τελευταία ἀνάλυσι, γίνονται γιά νά «ἐκλέγονται» 300 ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι, μέ τά παρεπόμενά τους, στοιχίζουν ἐπιπλέον 1.200 ἑκατομμύρια δρχ. τό χρόνο στούς φορολογουμένους!

ΠΟΙΟΣ ΑΛΛΟΣ;

Ὀργανωτής καί «πνευματικός πατέρας» τῆς ἰδέας τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Κεμάλ στήν... Θεσσαλονίκη, ἦταν ἕνα ἀπό τά γνωστά διευθυντικά παρακλάδια – ὀργανώσεις τοῦ ΟΗΕ. Καί ἡ «κυβέρνησις» ὑπέκυψε...

Ποιός ἄλλος θά μποροῦσε νά ἦταν καί ποιός ἄλλος θά μποροῦσε νά ὑπέκυπτε σέ διεθνιστικές πιέσεις;

῾Η καταρράκωσις τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους!

῞Ολο καί περισσότεροι ἄνθρωποι συνειδητοποιοῦν ὅτι τό Κράτος εἶναι πλέον ἀνύπαρκτο. Οἱ καταγγελίες τῶν «δημοκρατικῶν» πολιτικῶν ἡγετῶν – καί ἰδιαίτερα τῶν Μαύρου καί Ζίγδη – πέρα ἀπό κάθε δημαγωγική ἀνάγκη καί ἀπό τήν πανθομολογουμένη συνενοχή τοῦ πρώτου ἀπ᾽ τούς δύο (ὁ ὁποῖος σάν ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτεύσεως καί σάν ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν στήν κυβέρνησι τοῦ Γκιζίκη «συνοδοιπόρησε ἀμέριστα» στήν ἀποδιοργάνωσι!) Εἶναι ἀρκετές γιά νά κάνουν ὁποιονδήποτε «φασίστα» νά αἰσθάνεται... δημοκράτης!

Εἶναι χαρακτηριστικό τῆς τυφλώσεως τῶν ἀνθρώπων τῆς Νέας Δεινοκρατίας τό ὅτι δέν πέρασε ποτέ περισσότερο διάστημα ἀπό μερικούς μῆνες, χωρίς νά γίνη κάποια τρομοκρατική ἀπόπειρα, ἤ μιά σειρά ἀπό ἀπόπειρες, μέ δολοφονίες, βόμβες, ἐμπρησμούς κ.ο.κ. καί ὅλη τους ἡ προσπάθεια στράφηκε μόνο κατά μερικῶν λεγομένων «ἀκροδεξιῶν». Ποτέ σχεδόν δέν ἐπέτυχε καμμία ἔρευνα στούς ἀκροαριστερούς! Ποτέ δέν συνελήφθησαν οἱ ἀριστεροί τρομοκράτες, αὐτοί πού πραγματικά σκότωσαν ἐν ψυχρῷ ἀνθρώπους, κατέστρεψαν σπίτια καί αὐτοκίνητα, ἔκαψαν 10 μεγάλα καταστήματα, ὁλικῶς ἤ μερικῶς. Μόνο γιά ἕνα βουλγαρικό βιβλιοπωλεῖο ἐξαντλήθηκε ἡ «ἱκανότητά» τους! Μόνο γιά κροτίδες σέ καλάθια ἀπορριμμάτων καί ἕνα σπασμένο «Τόμσον», ἤ μερικές σκουριασμένες ξιφολόγχες «ἐπέτυχαν» στίς «ἀνακρίσεις» τους!. Οὔτε κἄν γιά τίς 5 βόμβες τοῦ ἐθνικιστικοῦ βιβλιοπωλείου «᾽Ελεύθερη Σκέψις» δέν κατόρθωσαν νά βροῦν ἄκρη. Οὔτε κἄν προσπάθησαν δηλαδή!

Καί τώρα ἦλθε ἡ κορωνίδα: Δύο «ἀδελφές», μέ πλούσια τά ἐλέη τοῦ ἀριστερισμοῦ καί τῶν παρανοϊκῶν ἐπιπτώσεών του, θεωρήθηκαν ὕποπτες τῶν τελευταίων ἐμπρησμῶν. Στό σπίτι τους βρέθηκαν ἡ γραφομηχανή πού ἴσως νά «κτύπησε» τίς ἀναρχικές προκηρύξεις τῶν ἐμπρηστῶν, καθώς καί ἄλλα στοιχεῖα, ἄγνωστα ἀκόμη. Μήπως συνελήφθησαν; Μήπως κατηγορήθηκαν; ῎Οχι! Δέκα γνωστοί δικηγόροι τῆς ἀριστερᾶς τίς... ἐξαφάνισαν καί.. διαπραγματεύονται τήν ἐμφάνισί τους, μέ τό «ἐπίσημο κράτος», τό ἐπίσημο αὐτό ράκος, ὑπό τόν ὅρο νά... μήν τίς πιάση ἡ ᾽Αστυνομία! Καί ὁ Εἰσαγγελέας διαπραγματεύεται μέ τόν ἀρχιδικηγόρο καί.. ἐγγυᾶται τήν τήρησι τῶν νόμων καί τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων!!!

᾽Ερωτήματα ἁπλᾶ λοιπόν:

α) Χρειάζεται νά ἐγγυηθῆ ὁ Εἰσαγγελεύς τήν... τήρησι τῶν συνταγματικῶν νόμων;

β) ῾Η ᾽Αστυνομία τί ρόλο παίζει στήν τραγικωμωδία αὐτή;

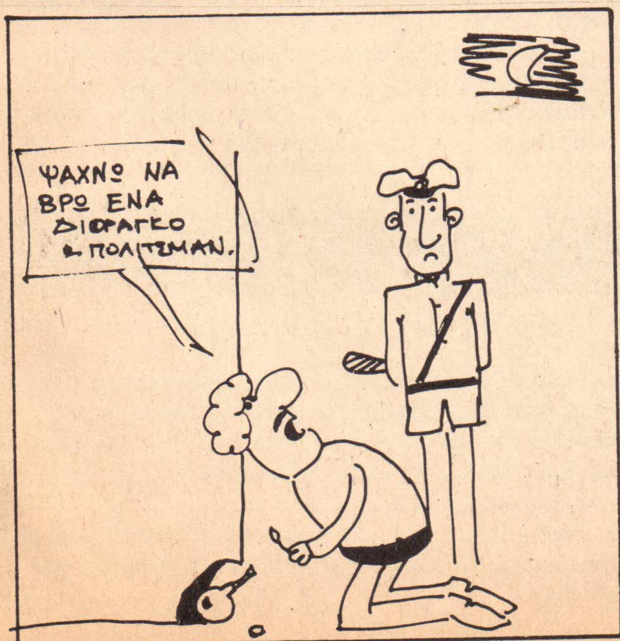
γ) Οἱ δικηγόροι μέ ποιό δικαίωμα ἀποκρύπτουν ὑπόπτους τέτοιων κακουργημάτων;

δ) ῎Αν οἱ ὕποπτοι ἦσαν «δεξιοί», θά γίνονταν αὐτά;

ε) ῾Υπάρχουν ἀκόμη νόμοι;

στ) ῾Υπάρχει ἀκόμη κράτος;

ζ) ῾Υπάρχει τέλος... δημοκρατία;

Συμμορίτες – πατριῶτες;

Τό ΠΑΣΟΚ – καί κάποιοι γέροι κρονόληροι! – ἔδειξαν γιά μιά ἀκόμα φορά τί εἴδους «δημοκρατία» ἑτοιμάζουν. Διακήρυξαν στήν οὐλή τῶν ῾Ελλήνων ὅτι οἱ συμμορίτες ἦσαν... πατριῶτες! Καί ὅτι πρέπει νά ξαναπάρουν πίσω ὅλα τά δικαιώματά τους καί – προπάντων! – τίς... περιουσίες τους!

᾽Αλλά τό εἶδος τοῦ πατριωτισμοῦ τό εἴδαμε *ὅλοι* στό *Σύμφωνο τοῦ Πετριτσίου*, ὅπου συμφώνησαν στόν ἐδαφικό ἀκρωτηριασμό τῆς «πατρίδος τους» (καί τοῦ... πατριωτισμοῦ τους!) ὑπέρ Βουλγάρων, Σέρβων καί ᾽Αλβανῶν. Αὐτό καί μόνο, εἶναι ἀρκετό γιά νά χαρακτηρίση τήν πραγματικότητα καί τήν ἀπάτη.

῞Οσο γιά τίς... περιουσίες τους, οἱ «σοσιαλιστές» αὐτοί ἐνδιαφέρονται περισσότερο ἀπ᾽ ὅλα γι᾽ αὐτές. Καπιταλιστικά!

Τό «Λευκό»... ...καί τό σύνδρομο τῆς «χαμένης ψήφου»...

Κάθε φορά πού γίνονται ἐκλογές στήν Ἑλλάδα, ὁ «ἐλεύθερος καί κυρίαρχος πολίτης» τῆς κοινοβουλευτικῆς δημοκρατίας βρίσκεται μπροστά σέ κάποιο εἶδος διλήμματος, πού συχνά παίρνει τήν μορφή σπαζοκεφαλιᾶς.

Παρ' ὅλα τά ἐπίπλαστα φαινόμενα, οἱ πολίτες πού ἔχουν σαφεῖς καί προκαθορισμένες ἰδέες εἶναι μειοψηφία. Οἱ προκαθορισμένες ἰδέες προϋποθέτουν πολιτική μόρφωσι, ἤ τουλάχιστον ἰδεολογική κατάρτισι. Δηλαδή, πράγματα ὄχι μόνο σπάνια, ἀλλά καί μέ κάθε τρόπο ἀπευκταῖα καί καταδικαστέα ἀπό τούς «δημογέροντες» τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, γιά τούς ὁποίους κάτι τέτοιο θά σήμαινε τήν γρήγορη καί ὁριστική καταδίκη καί ἐξαφάνισι ἀπό τό πολιτικό προσκήνιο.

Ἡ μεγάλη μᾶζα – ἡ περίφημη πλειοψηφία – καί ἰδίως ἡ γνωστή σάν «σιωπηλή πλειοψηφία», ἔχει συνήθως ἄλλα κριτήρια καί ἄλλους γνώμονες ἀποφάσεων. Ἄλλωστε, ὅπως λέει καί ὁ Γάλλος φιλόσοφος τῆς Νέας Δεξιᾶς, εἶναι περισσότερο καί πρῶτα ἀπ' ὅλα «σιωπηλή»! Ἀφήνει τό πεδίο ἐλεύθερο στίς «δραστικές» μειοψηφίες καί, τελικά, πολλές φορές παρασύρεται ἀπ' αὐτές, σέ σημεῖα καί πρός κατευθύνσεις ἀμφίβολες, τίς ὁποῖες πάντα αὐτή πληρώνει καί, δυστυχῶς, πάντα ἐπαναλαμβάνει. Γιατί στήν μᾶζα, τήν «σιωπηλή» τά παθήματα δύσκολα γίνονται μαθήματα.

Στήν Ἑλλάδα πάντως, εἶναι συνηθισμένο τό φαινόμενο τῆς ὑποταγῆς τοῦ «ἐλευθέρου καί κυριάχου πολίτου» στά κελεύσματα τῶν κατά... παράδοσι καί ἰδίως κατ' ἐπάγγελμα «ἰσχυρῶν». Καί, φυσικά, στά παθήματα πού δέν γίνονται μαθήματα. Τά κριτήρια «ἐκλογῆς» καί οἱ γνώμονες «ἀποφάσεως» τοῦ Ἕλληνος ἐκλογέως περιορίζονται συχνά σέ δύο βασικούς τομεῖς: **τό προσωπικό συμφέρον του καί τήν συνθηκολόγησι στόν πολιτικό ἐκβιασμό...**

Καί γιά νά συμπληρωθῆ ἡ μαγική εἰκόνα, τό ἀρνητικό πολιτικό κατεστημένο του ἔχει ἐφεύρει καί μιά ἀκόμη «ἐξασφάλισι» τῆς διαιωνίσεως τῆς παντοδυναμίας του: **τό σύνδρομο τῆς χαμένης ψήφου».**

Καί ἐξηγούμεθα:

Τό προσωπικό συμφέρον εἶναι τό μόνο πού εἶναι κάπως ἀνθρώπινο χαρακτηριστικό, γιατί ὑπακούει σέ ἕνα εἶδος **«ἀνθρώπινης διαρκοῦς»**, πού ὑπάρχει μέσα σέ ὅλους – ἤ σχεδόν ὅλους – τούς ἀνθρώπους. Ἀλλά, ὡσάν αὐτό νά μήν ἦταν ἀρκετό, τό πολιτικό κατεστημένο τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ ἔχει φροντίσει νά πάρη κι ἐκεῖ τά «ἀσφαλιστικά μέτρα» του. Φροντίζει, ὥστε οἱ ἑκάστοτε νόμοι πού τό ἴδιο ψηφίζει, νά εἶναι ἀρκετά ἀσαφεῖς καί ἀλληλοσυγκρουόμενοι, ὥστε, μέ τήν βοήθεια τῆς γραφειοκρατίας καί τῆς εὐθυνοφοβίας τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ (τά ὁποῖα αὐτό δημιούργησε καί αὐτό καλλιεργεῖ συνεχῶς) νά μήν εἶναι δυνατόν νά βρῆ τό δίκιο του ὁ πολίτης, χωρίς νά «περάση» ἀπό τόν βουλευτή ἤ τόν «ἰσχυρό» τῆς εὐκαιρίας, πάντα μέλος τῆς κλειστῆς λέσχης τοῦ κατεστημένου. Δημιουργεῖται ἔτσι μιά σχέσις λίγο ἤ πολύ ἀπολύτου ἐξαρτήσεως τοῦ πολίτου ἀπό τό κατεστημένο, μέ ἀποτέλεσμα τήν κατά κάποιο τρόπο «ἐξαγορά» τῆς ψήφου, προσωπικά καί ἀπό πρόσωπα. Ὁλόκληρα πλέγματα καί συμπλέγματα συμφερόντων ἐξαρτῶνται ἀπ' αὐτό: διορισμοί, περίθαλψις, ἄδειες ποικίλες, παροχές κ.ο.κ. Τό φαινόμενο εἶναι βέβαια πολύ ἐμφανέστερο στίς ἐπαρχίες, ἀλλά καί στά περισσότερα ἀστικά κέντρα ἀποτελεῖ ἕναν ἀπό τούς βασικούς μοχλούς διαιωνίσεως τοῦ ἀρνητικοῦ πολιτικοῦ κατεστημένου. Πρόκειται γιά ἕνα εἶδες ἐπιβιώσεως τῆς Φεουδαρχίας, κυριολεκτικῆς ἄλλωστε, ἀφοῦ τά «δικαιώματα» αὐτά μεταβιβάζονται συνήθως... κληρονομικά, μέσα στήν ἴδια «πολιτική» οἰκογένεια.

Ἡ συνθηκολόγησις στόν πολιτικό ἐκβιασμό, χωρίς νά εἶναι πάντα ἀπόρροια τοῦ πρώτου (τοῦ συμφέροντος) συνδέεται μ' αὐτό.

Ὁ πολιτικός ἐκβιασμός τοῦ πολιτικοῦ κατεστημένου μας εἶναι πολύ ἁπλός καί πολύ ἀποτελεσματικός: α) Μόνο τά κόμματα πού «παίζουν τό παιγνίδι» γίνονται δεκτά στήν ἐκλογική κωμωδία, μέ μόνη ἐξαίρεσι – τελευταῖα – τό κομμουνιστικό κόμμα, τοῦ ὁποίου ἡ «εἴσοδος» στό παλκοσένικο ἔγινε γιά ἄλλους λόγους, ἡ ἀνάλυσις τῶν ὁποίων δέν εἶναι τοῦ παρόντος ἄρθρου καί πού ἔχουν σχέσι μέ διεθνεῖς συγκυρίες, ἀναγκαιότητες καί **ἄλλους** ἐκβιασμούς. β) Τά κόμματα μόνο ἀποφασίζουν ποιούς θά «σερβίρουν» στά ψηφοδέλτια, χωρίς νά ρωτήσουν κανέναν ἀπολύτως ἀπό τούς «ἐλευθέρους καί κυριάρχους πολίτες» καί μέ γνώμονα τό εἶδος καί τό μέγεθος τῶν «ὑπηρεσιῶν» τοῦ πρώτου εἴδους πού ἀναλύσαμε, τίς ὁποῖες μποροῦν νά προσφέρουν στό κόμμα. Τό κριτήριο δηλαδή εἶναι συχνά πόσο καλοί φεουδάρχες εἶναι καί πόσα «κουκιά» ἐλέγχουν. γ) – καί σπουδαιότερο – ἡ κυβερνῶσα ὁμάδα ἐπωφελεῖται τοῦ ὑπάρχοντος κομμουνιστικοῦ κινδύνου (ἕνας λόγος ὑπάρξεως τοῦ Κ.Κ.Ε.) καί τῶν ἐπιπτώσεων πού μπορεῖ νά ἔχη ἡ συμμετοχή του ἔστω στήν ἐξουσία καί ἀκόμη τῶν

→

ποικίλων φόβων πού δημιουργεῖ καί καλλιεργεῖ ἡ δική της ἀνικανότητα στήν διαχείρησι τῶν προβλημάτων (π.χ. οἰκονομικό), γιά νά ἐκβιάση ἀνοικτά καί ἀσύστολα τήν ἐκλογική ὑποταγή τοῦ πολίτου. Παίζοντας μέ τό γνωστό ἀξίωμα «τό μή χεῖρον βέλτιστον», δέν διστάζει νά διακηρύξη τά γνωστά συνθήματα: «ἤ ἐμεῖς ἤ τά τάνκς», ἤ ἀκόμη «ἤ ἐμεῖς ἤ τό χάος», κ.ο.κ. Καί τό «ἐμεῖς» σημαίνει ὅτι δέν ἔχει καμμιά σημασία τό **«τί εἴμαστε»**, ἀλλά τό **«τί θά γίνετε ἄν...»**.

Ἡ κορωνίδα τοῦ πολιτικοῦ ἐκβιασμοῦ εἶναι τό ἐπιπλέον ἐκεῖνο «ἀσφαλιστικό μέτρο»: τό σύνδρομο τῆς χαμένης ψήφου.

Ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖον ἐνσαρκώνεται, εἶναι κι αὐτός πολύ ἁπλός: τό **ἐκλογικό σύστημα**.

Σέ ὅλες τίς δυτικές κοινοβουλευτικές δημοκρατίες, καλῶς ἤ κακῶς διαβιοῦσες, τό ἐκλογικό σύστημα εἶναι προκαθορισμένο καί μόνιμο, γιατί εἶναι γραμμένο στό Σύνταγμα. Δίκαιο ἤ ἄδικο σύστημα, δέν ἔχει σημασία τόση, ὅσο τό ὅτι ἡ ἑκάστοτε κυβέρνησις δεσμεύεται ἀπ' αὐτό. Μόνο στήν Ἑλλάδα τό ἐκλογικό σύστημα εἶναι... δικαίωμα τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας! Συνεπῶς, κάθε φορά, τό ἐκλογικό σύστημα εἶναι... δικαίωμα τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας! Συνεπῶς, κάθε φορά, τό ἐκλογικό σύστημα μαγειρεύεται στά κομματικά μαγειρεῖα, σύμφωνα μέ τά ἐκλογικά συμφέροντα τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας καί **μόνο**.

Ἀνεξάρτητα ἀπό τά ἐπιμέρους συμφέροντα, ὑπάρχει ἕνα βασικό συμφέρον: Νά **ὑποχρεωθοῦν** κατά κάποιο τρόπο οἱ ἐκλογεῖς νά ψηφίσουν ἕνα ἀπό τά «μεγάλα κόμματα», δηλαδή, σέ τελευταία ἀνάλυσι, ἕνα ἀπό τά «γνωστά, παραδοσιακά» καί προπάντων ἕνα ἀπ' αὐτά πού δέχονται τούς κιβδήλους κανόνες τοῦ παιγνιδιοῦ. Βασικό στοιχεῖο εἶναι ἡ παρεμπόδισις ὁποιουδήποτε κόμματος πού δέν συμφωνεῖ μέ τό παιγνίδι (φυσικά λοιπόν κάθε ἐθνικιστικοῦ, ἐθνοσοσιαλιστικοῦ, φασιστικοῦ καί κομμουνιστικοῦ). Ἀλλά καί κατά τό δυνατόν ἐξαφάνισις τῶν «μικρῶν», πού μποροῦν νά δημιουργήσουν «προβλήματα». Ἔτσι, ὑποχρεώνονται, ὅλοι οἱ «μικροί», ἤ νά ὑποκύψουν στό παιγνίδι καί νά ἀπορροφηθοῦν, ἤ νά ἐξοντωθοῦν.

Ὑπάρχει μιά μεγάλη ποικιλία ἐκλογικῶν συστημάτων, γιατί μεγάλη εἶναι ἡ φαντασία τοῦ πολιτικοῦ κατεστημένου σέ ὅτι ἀφορᾶ στήν ὑπεράσπισι τῶν δικῶν του συμφερόντων. Ἐκεῖ ἐξαντλεῖται ἄλλωστε! Ἀμιγῆ ἤ μεικτά, ἀναλογικά ἤ πλειοψηφικά, ἑνός ἤ δύο ἐκλογικῶν «γύρων», εὐρείας ἤ στενῆς περιφερείας, στολίζονται ἐπιπλέον μέ ἀριθμητικές ἀλχημεῖες τοῦ ἑκάστοτε κυβερνητικοῦ ἐκλογικοῦ μαγειρείου, τοῦ εἴδους «σύν ἕνα» ἤ αὐθαιρέτου καθορισμοῦ τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν καί ἄλλα τέτοια... δημοκρατικά!

Ἰταμή καί ὑποκριτική δικαιολογία γιά τά συστήματα πού ἐκλέγονται ἀπό τούς μαγείρους εἶναι πάντα τό... «ἐθνικό συμφέρον» (πού ταυτίζεται πάντα μέ τό κομματικό συμφέρον τῆς κυβερνήσεως!).

Στίς ἀκραῖες περιπτώσεις – σπάνιες – ἐπιλέγεται τό πλειοψηφικό σύστημα. Εἴτε στενῆς, εἴτε εὐρείας περιφερείας, δημιουργεῖ μιά ἀκραιφνῆ πόλωσι καί ἐξαφανίζει κυριολεκτικά ὁποιανδήποτε μέση κατάστασι καί κάθε κόμμα, πλήν τοῦ κυβερνητικοῦ καί τοῦ πρώτου τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Χρησιμοποιεῖται σπανιώτατα, γιατί εἶναι δίκοπο μαχαῖρι γιά τήν κυβέρνησι, ἐφ' ὅσον ἀρκεῖ ἡ μετατόπισις 5% μόνο τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος, γιά νά κριθῆ ἀποφασιστικά ἡ σύνθεσις τοῦ κοινοβουλίου, μέ θρίαμβο ἤ καταστροφή, ἀνάλογα. Πρέπει ἡ κυβέρνησις νά εἶναι ἀπολύτως βεβαία γιά τήν ἐκλογική νίκη, γιά ν' ἀποφασίση κάτι τέτοιο. Μόνη ἐξαίρεσις ἡ Ἀγγλία, πού τό καθιέρωσε παραδοσιακά καί μέ νόμο, γιά νά διαιωνίση τήν ἐναλλαγή δυό μόνο κομμάτων στήν ἐξουσία, πρᾶγμα σχετικά παράδοξο γιά τήν Ἀγγλία, ἐφ' ὅσον ἀντίκειται σέ κάθε ἔννοια δημοκρατικότητος καί ἐλευθέρας ἐκφράσεως γνώμης. Τό πλειοψηφικό σύστημα εἶναι ἡ ἐπίστεψις τοῦ συνδρόμου τῆς χαμένης ψήφου, κατά κάποιο τρόπο θεσμοποιημένης, γιατί κάθε ψῆφος ἐκτός τῶν δύο «μεγάλων», πηγαίνει σχεδόν πάντα χαμένη.

Ὅταν, ἀντίθετα, ἡ κυβέρνησις εἶναι λίγο ἤ πολύ βεβαία γιά τήν ἧττα της, ἐπιλέγει συνήθως τό Ἀναλογικό σύστημα, πού ἐπιτρέπει τήν δημιουργία μικρῶν κομμάτων, «βοηθητικῶν» γιά τήν ἐξασφάλισι πλειοψηφίας. Ἡ Ἰταλία εἶναι τό κλασσικό παράδειγμα θεσμοποιήσεως τοῦ συστήματος αὐτοῦ, πού ἐπιτρέπει ὅλα τά μαγειρέμματα καί ὅλες τίς σάλτσες!

Ἀλλά καί σ' αὐτό τό σύστημα, τό σύνδρομο τῆς χαμένης ψήφου ὑπάρχει καί καλλιεργεῖται συστηματικά, μέ τήν βοήθεια τοῦ γνωστοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου, μπροστά στόν ὁποῖο οἱ πολίτες καλοῦνται νά δυναμώσουν τό κυριώτερο «ἀντικομμουνιστικό» κόμμα! Στήν περίπτωσι τῆς Ἰταλίας, ἡ Χριστιανοδημοκρατία εἶναι ὁ μεγάλος κερδισμένος τοῦ συνδρόμου αὐτοῦ καί τό Ἰταλικό Κοινωνικό Κίνημα ὁ μεγάλος χαμένος, ἐφ' ὅσον κάθε ψῆφος ὑπέρ τοῦ τελευταίου, ἀποδυναμώνει τήν «Χ. – Δ.» καί μεγαλώνει τόν κίνδυνο τοῦ νά γίνη τό Κ.Κ.Ι. πρῶτο κόμμα. Εἶναι χαρακτηριστικό, ὅτι ἡ βαθμιαία ἄνοδος τοῦ κομμουνιστικοῦ ποσοστοῦ ἀντιστοιχεῖ σχεδόν ἀκριβῶς μέ ἀνάλογη κάθοδο τοῦ Κοινωνικοῦ Κινήματος.

Μεταξύ τῶν δυό αὐτῶν ἀκραίων συστημάτων, ὑπάρχουν τά μεικτά συστήματα, δηλαδή οἱ λεγόμενες «Ἐνισχυμένες Ἀναλογικές» καί τό Ἀναλογικό-Πλειοψηφικό τῆς Γαλλίας, ὅπου ὁ πρῶτος γύρος γίνεται μέ ἀναλογική μέν, ἀλλά ὁ ὑποψήφιος ἐκλέγεται μέ ἀπόλυτη πλειοψηφία μόνο (50% + 1) καί ἔτσι γίνεται δεύτερος γύρος μεταξύ τῶν δυό πρώτων, ὑπό πλειοψηφικό πλέον.

Καί ἐδῶ, ὅπως καί στήν ἐνισχυμένη ἀναλογική (π.χ. τῆς Ἑλλάδος) ἰσχύει ἡ καλλιέργεια τῆς χαμένης ψήφου, σέ ὅλο της τό μεγαλεῖο, ἐφ' ὅσον ὄχι μόνον ὑποχρεώνονται ὅλοι νά ψηφίσουν ἕνα ἀπό τά δύο κόμματα (ἤ συνασπισμούς), ἀλλά καί παρεμποδίζεται ἡ δυνατότητα ὑπάρξεως κομμάτων ἀντιπροσωπευτικῶν.

Ἰδιαίτερα ἐδῶ, στήν Ἑλλάδα, τό σύνδρομο αὐτό καλλιεργεῖται στό ἔπακρο τῆς ὑστερίας! Μέ τήν ἀριθμητική ἀλχημεία τοῦ λεγομένου+1, τό ἐκλογικό μέτρο μεγαλώνει ἤ μικραίνει ἀνάλογα μέ τίς κομματικές ἀνάγκες, γιά τήν α' κατανομή, πού εἶναι κατά κάποιο

τρόπο «ἀμειγῶς» ἀναλογική, ἐξαφανίζοντας ἔτσι, ἤ μειώνοντας τά μικρά κόμματα, γιατί τά λεγόμενα «ὑπόλοιπα» (ὅσων δέν ἔφθασαν στό 17%)... μοιράζονται αὐθαίρετα στά δυό πρῶτα μόνο σέ β΄ καί... γ΄ κατανομή! Γιά νά μή μιλήσουμε γιά τήν ἄλλο τόσο αὐθαίρετη ἰδιοποίησι τῶν περιφήμων ἑδρῶν τῆς ᾿Επικρατείας...
῞Ετσι, τά δύο πρῶτα κόμματα (τά μεγάλα), εἶναι βέβαια γιά τήν ἀπρόσκοπτη... διανομή τῶν ἱματίων-ψήφων τῶν «ἐλευθέρων πολιτῶν» κι ὁ χορός καλά κρατεῖ!

Γιατί ὅσοι ψηφίζουν ἄλλο κόμμα, ἐκτός τῶν δυό μεγάλων, μποροῦν νά εἶναι βέβαιοι ὅτι ἡ ψῆφος τους, πού δόθηκε σέ ὁποιοδήποτε ἄλλο, θά μετρηθῆ... σάν ψῆφος ὑπέρ τῶν δυό μεγάλων! Μεγαλύτερη φαλκίδευσις τῆς... λαϊκῆς κυριαρχίας δέν θά μποροῦσε ποτέ νά ὑπάρξη...

᾿Ερωτῶνται λοιπόν οἱ ῞Ελληνες:
α) **῞Αν κανένα ἀπό τά δύο μεγάλα κόμματα (σήμερα ἡ Ν.Δ. καί τό ΠΑΣΟΚ) δέν τούς ἐκφράζει, πῶς μποροῦν νά ἐκφρασθοῦν;**
β) Οἱ λεγόμενοι **«ἐθνικόφρονες»**, πού ἀρνοῦνται τήν συνέχισι τῆς κωμωδίας ἐξαπατήσεώς τους ἀπό τήν Ν.Δ. πού κάνει ἀριστερή πολιτική (παιδεία, οἰκονομία, κ.ο.κ.), **πῶς νά ἐκφράσθοῦν;**
γ) Οἱ λεγόμενοι **«χουντικοί»**, πού ἀρνοῦνται τήν στηλίτευσι τῆς ὁποίας εἶναι ἀντικείμενο, τούς διωγμούς πού ὑφίστανται, τήν φυλάκισι ῾Ελλήνων ᾿Αξιωματικῶν καί τήν νομιμοποίησι συνάμα τῶν Σλαβοπρακτόρων, **πῶς νά ἐκφρασθοῦν;**
δ) Οἱ λεγόμενοι **«βασιλόφρονες»**, πού ἐξακολουθοῦν νά πιστεύουν στόν θεσμό τῆς βασιλείας, ἤ τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας **πῶς νά ἐκφρασθοῦν;**
ε) Οἱ ῞Ελληνες **᾿Εθνικισταί**, εἴτε «φασίστες» λέγονται, εἴτε «ἐθνικοσοσιαλισταί», εἴτε, «ἐθνικοεπαναστάται» εἴτε ἀλλοιῶς, πού ἀρνοῦνται τό ἄθλιο παιγνίδι πού παίζεται κατά τῆς χώρας γενικῶς καί κατά τοῦ ῎Εθνους εἰδικῶς, **πῶς νά ἐκφρασθοῦν;**
Μέ τήν δημιουργία κόμματος πού τούς ἐκφράζει;
᾿Αλλά ἐκτός ἀπό μέρος «ἐθνικοφρόνων», πού μποροῦν ἐνδεχομένως νά ψηφίσουν σάν ἐκφραστή τους – ἔστω καί σχετικά – τό μικρό «Κόμμα Προοδευτικῶν», ἤ τήν μικρή (καί χωρίς ἔξωθεν μαρτυρίαν πλέον) ᾿Εθνική Παράταξι, οἱ ἄλλοι, **οἱ ὑπόλοιποι, δέν ἔχουν καμμιά δυνατότητα ἐκφράσεως**, ὅπως ἄλλωστε καί πολλοί ἄλλοι ἐθνικόφρονες μαζί τους! Καί αὐτοί θά δοῦν τήν ψῆφο τους νά πηγαίνη στούς δυό πρώτους...
Οἱ «χουντικοί»; ᾿Απαγορεύεται κόμμα πού νά τούς ἐκφράζη ἀνοικτά, μέ δικό τους λάβαρο καί σῆμα 21ης ᾿Απριλίου...
Οἱ «βασιλόφρονες»; ᾿Απαγορεύεται κόμμα βασιλικό καί σῆμα μέ τό στέμμα...
Οἱ «ἐθνικισταί» καί λοιποί ἀντίθετοι στό ἴδιο τό σύστημα; ᾿Απαγορεύεται διά ροπάλου καί εἰσαγγελίας...
Μόνον οἱ κομμουνισταί μποροῦν, ἀσύστολα, ἀνερυθρίαστα καί ἀνεμπόδιστα νά παρουσιάζωνται ἰταμώτατα, ἀνοικτά, μέ ξένο σῆμα καί ξένο λάβαρο, ἀντίθετοι ἀπό τό σύστημα. ῎Ισως γιατί εἶναι οἱ μόνοι πού τό ὑπηρετοῦν, ἔστω καί ἀρνητικά!

Συνεπῶς, **ἐδῶ εἶναι τό πρόβλημα σήμερα**. Καί, τελικά, πρόκειται γιά πόλεμο ἐναντίον τοῦ συνδρόμου τῆς χαμένης ψήφου, δηλαδή ἐναντίον τοῦ πολιτικοῦ ἐκβιασμοῦ τῆς ὑπερψηφίσεως κομμάτων καί ἀνθρώπων, πού δέν ἐκφράζουν πλέον τίποτα καί κανένα! **῾Η ἀριστερά ἔχει πολιτικές ἐκφράσεις. ῾Η δεξιά δέν ἔχει...**
῾Η «Ν.Δ.», πού ἰδιοποιεῖται παράλογα καί ἀντιφατικά τήν ἔκφρασι τῆς λεγομένης δεξιᾶς, καλλιεργεῖ τό ἐκλογικό σύστημα τοῦ πολιτικοῦ ἐκβιασμοῦ τῆς ὑπερψηφίσεώς της καί τό σύνδρομο τῆς χαμένης ψήφου: **«῞Η ἐμεῖς ἤ ἡ ἀριστερά»**, εἶναι τό νέο σύνθημά της, παραλλαγή τῶν δύο παλαιοτέρων! Αὐτή ἔφερε τήν κατάστασι σ᾿ αὐτό τό σημεῖο, ἠθελημένα, προϋπολογισμένα, συνειδητά, μέ μόνο σκοπό τόν ἐκβιασμό καί τήν διαιώνισί της.
Κάπου ὅμως, κάποτε, πρέπει αὐτό νά σταματήση!
Κάποτε πρέπει αὐτός ὁ δῆθεν «ἐλεύθερος» καί «κυρίαρχος» λαός, ὁ πάντα ἀπατημένος, ὁ πάντα διωγμένος, ὁ πάντα πληρώνων καί τά πάντα ὑποφέρων, νά ἀπελευθερωθῆ πραγματικά καί μ᾿ ἕνα τεράστιο γέλοιο νά τούς φωνάζη:
«῎Ε, λοιπόν, τά ρέστα σου. Τά βλέπω!»
Γιά νά τό ἐπιτύχη, μόνον ἕνας τρόπος τοῦ ἔχει ἀπομείνει: **῾Η Λευκή Ψῆφος**!
᾿Εφ᾿ ὅσον καί γιά ὅσους – κανένα ἀπό τά σημερινά κόμματα δέν ἐκφράζει τίς πεποιθήσεις τους...
᾿Εφ᾿ ὅσον δέν μπορεῖ νά δημιουργηθῆ κόμμα πού νά τόν ἐκφράζει...
᾿Εφ᾿ ὅσον ἀντιληφθῆ ὅτι ἡ ψῆφος του ὑποκλέπτεται καί πηγαίνει παντοῦ ἀλλοῦ, ἐκτός ἀπ᾿ ἐκεῖ πού θέλει...
᾿Εφ᾿ ὅσον θέλη νά ἀπαλλαγῆ ἀπό τόν ἐκβιασμό τοῦ ὁποίου εἶναι μόνιμο θῦμα καί ἀπό τό κατεστημένο αὐτό πού τόν ἔφερε ἐκεῖ πού ἔφθασε...

...Πρέπει νά καταλάβη ὅτι **ἔχει στά χέρια του τό μέσον ἑνός πρωτοφανοῦς πολιτικοῦ σεισμοῦ**, ἀπό τόν ὁποῖο κανένα κομματικό οἰκοδόμημα – ἀκόμα καί ὁ «κερδισμένος» τῶν μελλοντικῶν ἐκλογῶν τοῦ 1981 – δέν θά γλυτώση: **Τήν ἔκφρασι ᾿Αποδοκιμασίας τῆς Λευκῆς Ψήφου...**
Αὐτό, ἰσχύει γιά **ὅλους** ὅσους ἀρνοῦνται τήν ᾿Απάτη. ᾿Ισχύει γιά τούς **«ἐθνικόφρονες»** ἀστούς καί ἀγρότες, πού ψήφισαν «Ν.Δ.» ἐκβιαστικά, ἤ ΠΑΣΟΚ διαμαρτυρικά, τό 1977... ᾿Ισχύει γιά τούς **«χουντικούς»** πού ψήφισαν «Ε.Π.» καί ἀπατήθηκαν, χονδροειδῶς ἐγκατελειμένοι τήν ἄλη μέρα... ᾿Ισχύει γιά τούς **«βασιλόφρονες»** πού ψήφισαν «Ν.Δ.» ἀπό φόβο τοῦ ΠΑΣΟΚ καί πού θά πρέπει κάποτε νά καταλάβουν, ὅτι ἄν θέλουν νά μήν εἶναι «ἀμελητέα ποσότης», πρέπει νά πάψουν νά στρώνουν τό κρεββάτι τῶν ἀντιπάλων τοῦ θεσμοῦ στόν ὁποῖο πιστεύουν καί ἰδίως ἐκείνων πού ἐπισημοποίησαν παράνομα μέ δεύτερο δημοψήφισμα, τό πρῶτο ἐκεῖνο, τοῦ 1973... ᾿Ισχύει ἀκόμη περισσότερο γιά τούς

«Ἐθνικιστάς» κάθε τύπου, πού κάποτε πρέπει κι αὐτοί νά μάθουν ὅτι τά λόγια καί τά «σεμινάρια», τά ἔντυπα καί οἱ προκηροδιακηρύξεις δέν ἀρκοῦν, ἀλλά **χρειάζεται μιά Πράξις Ἐφικτή**... Ἰσχύει ἀκόμη καί γιά τούς **φιλελεύθερους** ἐκείνους – π.χ. τούς Κεντρώους τῆς πάλαι ποτέ Ἐν. Κέντρου, πού εἶδαν τήν παράταξί τους νά γελοιοποιῆται, νά κοροϊδεύεται, νά ἐξαπατᾶται, νά ἐξαγοράζεται, νά κατακερματίζεται, νά ἀπορροφᾶται, πρός ὄφελος χαμηλῶν καί χαμερπῶν ἀνθρώπων καί κομματικῶν ἐπιδιώξεων...

Ἄν, ὅλοι αὐτοί, κατόρθωναν νά ὑπερκεράσουν τό σύνδρομο τῆς χαμένης ψήφου καί τόν φόβο τοῦ πολιτικοῦ ἐκβιασμοῦ τῆς «ἀριστερᾶς», ψηφίζοντας **«Λευκό»**, ὁ πολιτικός σεισμός πού θά ἐπακολουθοῦσε, θά ἔθετε μιά γιά πάντα τέλος στήν πολιτική ἐξαπάτησι καί ποδηγέτησι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀπό τόν Κομματισμό!

Ἄς ἀναλογισθοῦν τό ἀποτέλεσμα:

Ἀπό τό 100% τῶν ἐγγεγραμμένων, ψηφίζουν συνήθως τό 80% κατά μέσον ὅρο. Ἄν ὅλοι αὐτοί πού ἀναφέρθηκαν ἔρριχναν Λευκή ψῆφο, θά ὑπῆρχαν περίπου 30% ἐπιπλέον ἀρνήσεις συγκαταθέσεως στό ἄτιμο παιγνίδι τῶν κομμάτων. Δηλαδή, ἡ βουλή πού θά «ἐκλεγῆ», θά ἐκλεγῆ ἀπό 50% μόνο τῶν ψηφοφόρων. **Δέν θά ἔχη τήν ἔξωθεν μαρτυρία. Δέν θά εἶναι βιώσιμη...** Οἱ περισσότεροι «φεουδάρχες» θά καταποντισθοῦν. Καί ἡ σχετική πλειοψηφία τοῦ πρώτου κόμματος δέν θά σημαίνη ἀπολύτως τίποτα! Ὁ παλαιοκομματισμός θά πληγῆ θανάσιμα καί ποτέ πιά δέν θά συνέλθη. Ὁ Λαός θά ἔχη, τότε μόνο καί γιά πρώτη φορά ἀποδείξει, ὅτι μπορεῖ νά εἶναι κυρίαρχος, ἄν θέλη...

Ὑπάρχει μιά κλασσική ἀντίρρησις στόν συλλογισμό αὐτό:

«Ἄν γινόταν κάτι τέτοιο, ἡ ἀριστερά θά πλειοψηφοῦσε!»

Αὐτό ἀκριβῶς εἶναι ἡ βάσις τοῦ πολιτικοῦ ἐκβιασμοῦ τῶν κυβερνώντων. Καί αὐτόν ἀκριβῶς τόν ἐκβιασμό καλεῖται ὁ Ἑλληνικός Λαός νά ἀνατρέψη.

Τί ἀξία ἔχει ἡ ἀντίρρησις αὐτή;

α) Τό ΚΚΕ δέν θίγει οὔτε θίγεται ἀπ' αὐτό! Θά εἶναι καί τότε τό 10-15% τῶν ψήφων **πού ἐξεφράσθησαν**, μαζί μέ τούς «λευκούς».

β) Τό ΠΑΣΟΚ οὕτως ἤ ἄλλως ἔχει τό προβάδισμα σήμερα καί πιθανότατα θά τό ἔχη ἀκόμη περισσότερο σέ 5-6 μῆνες, χάρις στήν κυβερνητική ἀνικατότητα, ἀβελτηρία καί φθορά. **Θά ὑπέφερε καί αὐτό ἄλλωστε** ἀπό μιά τέτοια συλλογική, σιωπηρή ἀπόφασι, ἐφ' ὅσον μέγιστο μέρος τῆς αὐξήσεως τῶν ψήφων του εἶναι ψῆφος διαμαρτυρίας ἐθνικοφρόνων κάθε εἴδους καί ἰδιαιτέρως ἀγροτῶν, πού θά τοῦ διέφευγαν σέ τέτοια περίπτωσι.

γ) Ὁποιαδήποτε, «πλειοψηφία» ἐδρῶν, θά ἦταν λαϊκή μειοψηφία καί θά τῆς ἦταν ἀδύνατον νά κυβερνήση, γιατί ἄν σήμερα ἡ «Ν.Δ.» εἶναι λαϊκή μειοψηφία, ἀντιπροσωπεύει ὅμως 41%+5% τῶν προσχωρησάντων ἀπό τήν «Ε.Π.» καί τουλάχιστον 6% τῶν διευρυνθέντων ἀπό τό Κέντρο. Συνεπῶς, θεωρητικά, εἶναι λαϊκή πλειοψηφία τῶν ἐκφρασθέντων ψήφων τοῦ 1977, ἔστω καί ἀρνητικά. Ἀλλά κυβέρνησι βουλευτικῆς πλειοψηφίας, πού νά στηρίζεται σέ... 25% τῶν ψήφων, οὔτε καί ἡ Ἑλληνικοῦ τύπου κοινοβουλευτική δημοκρατία δέν μπορεῖ νά μήν ἀνθέξη!

δ) Σέ τελική ἀνάλυσι, ἕνας τέτοιος καρκίνος, ὅπως ὁ ἑλληνικός πολιτικός κόσμος, μόνο μέ ἐγχείρησι καί ἀφαίρεσι μπορεῖ νά ἔχη ἐλπίδες νά γιατρευθῆ! Ἡ «ἐθνικόφρων δεξιά» ἔχει πολλές ὀφειλές στήν Ἑλλάδα καί στόν ἑαυτό της. Πρέπει νά τίς πληρώση κάποτε. Πρέπει νά ἀναδημιουργηθῆ σέ νέες βάσεις καί μέ νέες θέσεις. Αὐτό δέν μπορεῖ νά γίνη μέ τά παλιά καί σαπισμένα πρόσωπα τῶν γεροφεουδαρχῶν καί τῶν ἤδη σαπισμένων ἐπιγόνων-ἀπογόνων τους. Δέν μπορεῖ νά γίνη, ὅσο αὐτοί οἱ καταστροφεῖς μποροῦν νά εἶναι πάντα βέβαιοι γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἐκβιασμοῦ τους. Μόνον ἄν ἀποτύχουν, μόνον ἄν ἀρνηθοῦν οἱ Ἕλληνες τήν διαιώνισι τοῦ ραγιαδισμοῦ τους, μπορεῖ ὁ Ἑλληνικός Ἐθνικισμός νά ἀναγεννηθῆ, σέ βάσεις νέες, σύγχρονες, ἀνθρώπινες καί, προπάντων, ἑλληνικές.

Ὑπάρχει ἕνα τίμημα σέ ὅλα τά πράγματα. Ἔτσι – καί ἰδίως – ὑπάρχει τίμημα σέ κάθε ἀναγεννητική προσπάθεια.

Δέν ξέρουμε ἄν θά γίνη. Ξέρουμε ὅμως ὅτι ἄν δέν γίνη, τό τίμημα θά εἶναι πολύ μεγαλύτερο. Πολύ χειρότερο. Καταστροφικό... •

Η ΜΑΣΣΩΝΙΑ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ!

Εἶναι ἀπόλυτη ἀρχή κάθε ἐθνικιστοῦ, ἀλλά καί κάθε λογικά σκεπτομένου ἀνθρώπου, ἄν δέν εἶναι ἁπλῶς φιλόδοξος ἀρριβίστας καί συμπλεγματικῶς ἀνίκανος, νά θεωρῆ τήν Μασσωνία, τόν Τεκτονισμό, σάν ἕνα συνωμωτικό ξένο σῶμα μέσα στόν ἐθνικό κορμό καί μιά διαρκῆ προσβολή κάθε ἐθνικοῦ, ἀλλά καί κάθε θρησκευτικοῦ αἰσθήματος.

Τά ἐγκλήματα τῆς Μασσωνίας εἶναι ἄπειρα, τεράστια καί διεθνῆ. Ὅπως καί ἡ ὑφή τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία ἀποβλέπει σέ μιά διεθνῆ ἀδελφότητα, χωρίς σύνορα, χωρίς ἔθνη, χωρίς λαούς, χωρίς «κουλτοῦρες», χωρίς παρελθόν, διοικουμένη ἀπό τούς «ἐκλεκτούς τῆς Σιών» καί ἀπό τούς Μασσώνους σάν ἐκτελεστικά τους ὄργανα, κάτω ἀπό τήν σκέπη τοῦ «Μεγάλου Ἀρχιτέκτονος τῆς Οἰκουμένης»... Μ' ἄλλα λόγια τοῦ Γιαχβέ!

Εἶναι πολλές δεκαετίες ἤδη, πού ὁ Μασσωνισμός ἔχει πλέον λίγο ἤ πολύ ἀποκαλυφθῆ, κάτω ἀπό τό προσωπεῖο του. Ποτέ ὅμως καί πουθενά δέν ἀποκαλύφθηκε τόσο πολύ καί τόσο, ὁλοκληρωμένα τό τερατῶδες πρόσωπό του, ὅσο στήν Ἰταλία, τήν ἄνοιξι αὐτή τοῦ 1981!

Ἕνα ὁλόκληρο κράτος, μέ παράδοσι καί μέ δομές καί ὑποδομές κουλτούρα καί ἱκανότητες, ἀποκαλύφθηκε κυριολεκτικά δέσμιο καί ἕρμαιο μᾶς «εἰδικῆς» – λένε Μασσωνικῆς Στοᾶς, ἡ ὁποία δέν σταματοῦσε μπροστά σέ τίποτα καί σέ κανένα! Ὅλο σχεδόν τό δίκτυο τῶν ἀνωτάτων λειτουργῶν τοῦ κράτους, ἀπό τούς πολιτικούς καί τά κόμματα, περνῶντας ἀπό τίς Ἔνοπλες Δυνάμεις, τίς Δυνάμεις Ἀσφαλείας, τίς Μυστικές Ὑπηρεσίες, τά Τελωνεῖα, τούς Δήμους καί τίς Κοινότητες, ὡς τίς Τράπεζες καί τίς ἐφημερίδες καί τά μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως, ὅλοι βρέθηκαν μέλη μιᾶς τεραστίας πολιτικῆς, οἰκονομικῆς καί κοινωνικῆς συνωμοσίας μέ προεκτάσεις στήν ἀπάτη, τήν κατασκοπεία, τήν τρομοκρατία, τήν ἐξαγωγή συναλλάγματος καί κεφαλαίων, τό λαθρεμπόριο, τήν Μαφφία!

962 ὀνόματα δόθηκαν στήν δημοσιότητα. Ὁ «κατώτερος» σέ ἀξίωμα ἦταν τουλάχιστον δήμαρχος!

Οἱ λεπτομέρειες ἔχουν γίνει ἤδη γνωστές ἀπό τίς ἐφημερίδες. Δέν θά ἐπανέλθουμε ἐδῶ.

Θά παρατηρήσουμε μόνο ὅτι, γιά μιά ἀκόμη φορά, βγαίνουμε δικαιωμένοι, τόσο ὡς πρός τό πραγματικό πρόσωπο τῆς Μασσωνίας, τούς σκοπούς καί τίς μεθόδους της, ὅσο καί ὡς πρός τήν εἰδική ἐκείνη περίπτωσι τῆς «φασιστικῆς τρομοκρατίας», πού θεωροῦσε τούς «φασίστες» ἐνόχους τῶν τεραστίων ἀποπειρῶν κατά τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τοῦ Μιλάνου καί κατά τοῦ τραίνου «Ἰτάλικους». Τίς λεπτομέρειες τίς ἀναφέραμε στό προτελευταῖο τεῦχος μας, στήν ἔρευνα ἀπάντησί μας στό «Βῆμα».

Ἔκτοτε δικαιωθήκαμε θριαμβευτικά:

Τό δικαστήριο τοῦ Κατανζάρο ἀθώωσε πανηγυρικά τούς κατηγορουμένους γιά τήν Ἀγροτική Τράπεζα τοῦ Μιλάνου «φασίστες» καί ὅλες οἱ λυσσασμένες καί ἔνοχες διαμαρτυρίες τοῦ δημοσιογραφικοῦ σκυλολογιοῦ δέν ἀλλάζουν τήν οὐσία: Μιά ὁλόκληρη συκοφαντική ἐκστρατεία, μέ κάθε μέσον, ἔπεσε στό νερό!

Ἀλλά καί γιά τό τραῖνο «Ἰτάλικους» ἦλθε ἡ ὥρα τῶν ἀποκαλύψεων. Καί εἴχαμε ὑποδείξει τούς πραγματικούς ἐνόχους: τίς ἰταλικές μυστικές ὑπηρεσίες, γιά λογαριασμό τῆς Χριστιανοδημοκρατίας.

Τώρα ἀποκαλύπτεται ὅτι ἡ δολιοφθορά τοῦ τραίνου ἔγινε μέ ὑπόδειξι τῆς Μασσωνικῆς Στοᾶς Π2! Καί μέλη της ἦταν ὅλοι οἱ ἐπιτελεῖς τῶν ἰταλικῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν!

Παραθέτουμε τήν φωτοτυπία τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τοῦ ἰδίου ἐκείνου «Βήματος», πού τόσο εὔκολα, πρίν ἀπό μερικές ἑβδομάδες μόνο, κατηγοροῦσε τούς «φασίστες τῆς Μαύρης Διεθνοῦς» γιά τά ἐγκλήματα αὐτά. Ἀλλά τό κατάπιε τό «Βῆμα», ὅπως καί ὁ Σιωνιστής ἀρθρογράφος τῆς «ἐρεύνης» του!

Εἴμαστε ἄλλωστε βέβαιοι, πώς ἡ Διεθνής Μασσωνία θά κατορθώση «νά πνίξη τό ψάρι», ὅπως καί τόσα ἄλλα. Ὅταν θά τελειώση ἡ «ἀνάκρισις», θά ἔχουν περάσει... πέντε χρόνια! Καί ὅταν θά φθάση στό δικαστήριο... ἄλλα πέντε. Τότε κανείς δέν θά θυμᾶται οὔτε γιατί, οὔτε πῶς, οὔτε πότε! Καί οὔτε θά ἐνδιαφέρεται...

Μικρή ἐρώτησις: Ἡ στοά ἦταν ἡ «Προπαγάνδα 2».

→

Οἱ... ἄλλες (ἡ 1, ἡ 3, ἡ 4) ποῦ βρίσκονται;
Μήπως μία ἀπ᾽ αὐτές εἶναι καί στήν Ἑλλάδα;
Τέλος, ἕνα ἀκόμη ἐρώτημα:
Δεδομένου ὅτι ἡ ἀποκάλυψις τῆς Μασσωνικῆς συνωμοσίας ἐκθεμελίωσε κυριολεκτικά ὁλόκληρη σχεδόν τήν ὑποδομή τοῦ ἰταλικοῦ «δημοκρατοκοινοβουλευτικοῦ» κατεστημένου, τοῦ ὅτι ἡ κατασκοπεία ὑπέρ τῆς ΕΣΣΔ δέν φαίνεται νά ἀμφισβητῆται καί ὅτι τό Κ.Κ.Ι. φαίνεται νά εἶναι τό μόνο «ἀλώβητο» ἀπό τό σκάνδαλο, μήπως ἡ ἀρχή τῆς ὑποθέσεως θἄπρεπε νά ἀναζητηθῆ σέ μιά λαμπρή ἐπιχείρησι τῆς K.G.B., ὅπως ἄλλοτε ἡ ὑπόθεσις τῶν δωροδοκιῶν τῆς Λόκχηντ;

Παραθέτουμε ἀκόμη καί τήν τελική – πιστεύουμε – δικαίωσι τῶν ὅσων γράψαμε γιά τήν «τρομοκρατία τῆς Μαύρης Διεθνοῦς», στό πρότελευταῖο φύλλο μας. Δημοσιεύθηκε στά «Νέα» (10.6.81, σελ. 3, α΄.στ.):

Γιά κατάχρηση δύο δισ. δολ. κατηγοροῦνται οἱ 962 ἐντιμότατοι τῆς Στοᾶς Ρ2 τῆς Ρώμης

ΡΩΜΗ, 22 Μαΐου. Ἰδιαίτερη ὑπηρεσία. — Πολλοί εἶναι βέβαιοι πώς οἱ μέρες τῆς κυβερνήσεως Φορλάνι εἶναι πιά μετρημένες, ὕστερα ἀπό τίς καταλυτικές πραγματικά διαστάσεις πού πῆρε χθές καί σήμερα ἡ διαβόητη ὑπόθεση τῆς τεκτονικῆς στοᾶς Ρ2, μέ τή δημοσίευση τοῦ καταλόγου τῶν μελῶν της — 962 «ἐπώνυμοι», ἡ ἀφρόκρεμα τοῦ ἰταλικοῦ κατεστημένου — κι ἑνός ἀληθινά συντριπτικοῦ ντοκουμέντου, 600 σελίδων, πού περιγράφει τά ἄνομα «ἔργα καί ἡμέρες» τῆς «ὁμάδας τῶν ἀπόκρυφων ἐξουσιῶν».

Ἀρκεῖ νά ἀναφερθεῖ ὅτι ἀπό τίς ἐγκληματικές δραστηριότητες τῆς Ρ2, πού ἐρευνά αὐτή τή στιγμή ἡ ἰταλική δικαιοσύνη, ἡ πιό «ἀθῶα» εἶναι ἡ κατάχρηση σέ βάρος τοῦ Δημοσίου (πρόκειται γιά κατάχρηση τῆς τάξεως τῶν 2 τουλάχιστον δισ. δολλαρίων!) καί ἀπό τίς πιό «σοβαρές», ἡ μαζική δολοφονία δεκάδων ταξιδιωτῶν στό τραῖνο «Ἰτάλικους», μεταξύ Φλωρεντίας καί Μπολώνιας τό 1974, ὅπως καί ὁ σχεδιασμός πραξικοπήματος. Διαβάζοντας κανείς τόν κατάλογο τῶν μελῶν τῆς Ρ2, καταλαβαίνει ἀμέσως ὅτι ἡ στοά αὐτή δέν ἦταν παρά μιά μυστική ὑπεροργάνωση τοῦ «δύσοσμου» ἰταλικοῦ κατεστημένου μέ σκοπό τήν ἄσκηση πολιτικής πέρα ἀπό τά συνταγματικά πλαίσια. Δειγματοληπτικά ἀναφέρουμε: Φράνκο Φόσκι, χριστιανοδημοκράτης, ὑπουργός Ἐργασίας, Ἐνρίκο Μάνκα, σοσιαλιστής, ὑπουργός Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, Ἀντόλφο Σάρτι, χριστιανοδημοκράτης, ὑπουργός Δικαιοσύνης, Πιέτρο Λόνγκο, γενικός γραμματέας τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ Κόμματος πού συμμετέχει στόν κυβερνητικό συνασπισμό, Οὔγκο Τζιλέτι, πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, Τζιοβάνι Γκρασίνι, στρατηγός, ἀρχηγός τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν... καί ἄλλοι ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμός. Γιά τούς... πολύ περίεργους, ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι ὁ ὑπαρχηγός τῶν καραμπινιέρων, ὁ γνωστός στρατηγός Κάρλο Ἀλμπέρτο Νταλλά Κιέζα, ἦταν ἁπλῶς ὑποψήφιο μέλος τῆς στοᾶς.

Εἶναι αὐτονόητο ὅτι τή δημοσίευση τοῦ καταλόγου καί τοῦ φακέλου τῶν 600 σελίδων ἀκολούθησε καταιγισμός διαψεύσεων καί «διαρρήξεις ἱματίων». Μερικοί μάλιστα ἐπέμειναν νά διαψεύδουν, παρά τό γεγονός ὅτι ὁ κατάλογος ἀνέφερε ἀκόμη καί τόν κωδικό ἀριθμό τῆς κάρτας συμμετοχῆς τους στή στοά.

Πάντως, ὁρισμένες ἀπό τίς διαψεύσεις, πού ἀκολούθησαν, εἶναι ἰδιαίτερα ἐνδεικτικές τόσο γιά τό βάθος, ὅσο καί γιά τίς πολιτικές ἐπιπτώσεις τῶν ἀποκαλύψεων: «Εἶναι ἀπαράδεκτη (sic) ἡ γενικευμένη καί χωρίς λόγο (sic) κατακρεούργηση ἡγετῶν πού κατέχουν τίς πιό λεπτές θέσεις στόν κρατικό μηχανισμό καί τίς ἔνοπλες δυνάμεις», δήλωσε σήμερα ὁ γραμματέας τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ Κόμματος.

Ὅπως καί νά ᾽χει τό πράγμα, φαίνεται σάν νά ἔχουν βαρεθεῖ τά σκάνδαλα καί τίς συγκαλύψεις οἱ Ἰταλοί. Ἔτσι, πολλοί δέν ἀποκλείουν νά «ρυθμιστεῖ» τό θέμα «μέ κατανόηση» ὕστερα ἀπό τήν παραίτηση μερικῶν μόνο ὑπουργῶν.

● Ἀργά τή νύκτα ἔγινε γνωστό ὅτι ἐκδόθηκαν ἐντάλματα συλλήψεως στή Ρώμη ἐναντίον τοῦ Μεγάλου Μαγίστρου τῆς Τεκτονικῆς Στοᾶς «Ρ2» Λίτσιο Τζέλλι καί τοῦ στενοῦ του φίλου συνταγματάρχη Ἀντόνιο Βιεζέρ, πρώην ἀρχηγοῦ τῶν Μυστικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων («SID»). Τά ἐντάλματα ἐκδόθηκαν βάσει τοῦ ἄρθρου 257 τοῦ Ἰταλικοῦ Ποινικοῦ Κώδικα, πού ἀναφέρεται στά ἀδικήματα τῆς πολιτικῆς καί στρατιωτικῆς κατασκοπείας.

Γυρνώντας λοιπόν καί πάλι στήν Ἰταλία καί φτάνοντας στίς σημερινές μέρες καί στά τελευταῖα γεγονότα, εἶναι ἀνάγκη νά μήν μάς διαφεύγει τό γεγονός ὅτι στή «Στοά» Π - 2 ἦταν πάντα παρόντες (ὅπως κιόλας τό ἔχω καταγγείλει μέ μιά ἀναφορά μου πού ἔδωσα στή Δικαιοσύνη στά 1977) πρόσωπα ἀπό τήν ἀνώτατη ἡγεσία τῶν Ἰταλικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, μεταξύ τῶν ὁποίων ἀκριβῶς καί ἐκεῖνοι πού ὑπῆρξαν ἀνακατεμένοι σέ πολλές φασιστικές τρομοκρατικές ἐνέργειες, πού γίνανε μέ τήν ἐντολή τῶν Μυστικῶν Ὑπηρεσιῶν καί τοῦ Γραφείου «Μυστικές Ὑποθέσεις» τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καί μπαίνανε σέ ἐνέργειες κάθε φορά πού ὑπῆρχε ἕνα εἶδος μυστικῶν «συμφωνιῶν», κι αὐτό παρά τό γεγονός ὅτι συχνά ξεσπούσαν βίαιες ἀντιθέσεις, πολλές φορές ὄχι μέ πολιτισμένο τρόπο, ἀνάμεσα στούς «ἀδελφούς» αὐτῆς [illegible]

«γίνανε μέ ἐντολή τῶν Μυστικῶν Ὑπηρεσιῶν... καί μπαίνανε σέ ἐνέργεια κάθε φορά πού ὑπῆρχε ἕνα εἶδος «μυστικῶν συμφωνιῶν»...»
ὁ.ἐ.δ.

ʼΟ Σιωνισμός σχεδιάζει...
...ἡ Τριμερῆς προστάζει...
...Τό ΝΑΤΟ ἀποφασίζει...
...ἡ ʼΕλλάς συνομολογεῖ....

Η ΝΕΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ...

Στίς 14 Μαΐου, ὁ ὑπουργός ἀμύνης τῆς ʼΕλλάδος, γυρίζοντας ἀπό τήν διάσκεψι ἀμύνης τοῦ ΝΑΤΟ, στίς Βρυξέλλες, ἐρωτήθηκε στό ἀεροδρόμιο γιά τό ἄν ἀληθεύουν οἱ πληροφορίες περί **ἀποφάσεων τοῦ ΝΑΤΟ νά ἐπεκτείνη τό ἐνδιαφέρον του καί τήν ζώνη καλύψεως καί ἀμυντικῆς ἐγγυήσεώς του καί σέ χώρους πού δέν ἀποτελοῦν ἐθνικό ἔδαφος τῶν χωρῶν μελῶν καί συγκεκριμένα στήν Μ. ʼΑνατολή καί στά πετρέλαια**. ʼΟ ὑπουργός ἀπήντησε «πολύ προσεκτικά», ὅτι «καμιά τελική ἀπόφασις δέν ἐλήφθη» καί ὅτι «ὁποιαδήποτε δράσις τοῦ ΝΑΤΟ δέν μπορεῖ νά γίνη παρά μέ τήν σύμφωνο γνώμη τῶν μελῶν του, μετά ἀπό ειδικές διαβουλεύσεις».

ʼΟ ὑπουργός μᾶς τά μάσσησε ὄχι λίγο. Δέν εἶπε ψέμματα, ἀλλά οὔτε καί ἀλήθεια! ʼΗ προσεκτική διατύπωσις ἦταν ἀναγκαία ἐν ὄψει... ἐκλογῶν ἐναντίον τοῦ ΠΑΣΟΚ, τήν ὥρα μάλιστα πού ἡ ʼΕλλάδα βρίσκεται στήν ἀποφασιστική φάσι τῶν διαπραγματεύσεων γιά τίς βάσεις τοῦ «ΝΑΤΟ» στήν ʼΕλλάδα. ʼΆν ἡ ἀλήθεια μαθευόταν ὁλόκληρη, τί εἴδους διαπραγματεύσεις θά μποροῦσαν νά γίνουν πιά καί περί τίνος;

Τό «περίεργο» εἶναι ὅτι οἱ πολύ δημοκρατικές καί ἐλεύθερες» ἐφημερίδες πῆραν τίς δηλώσεις αὐτές τοῖς μετρητοῖς καί... ἔθαψαν τήν περαιτέρω ἀνάπτυξι τοῦ θέματος! ʼΕλευθεροτυπία...

Οἱ ξένες ὅμως ἐφημερίδες – μερικές τουλάχιστον – πού δέν ἔχουν... ὑποχρεώσεις καί ἠθικούς δισταγμούς (τί εὐφημισμός) ἀπεκάλυψαν τήν ἄλλη μέρα κιόλας, τήν ἀλήθεια. Στήν γαλλική «Μόντ» (15.5.81 σελ. 6) καί μέ τίτλο «ἡ Οὐάσιγκτων ἱκανοποιεῖται σέ ὅλη τή γραμμή στό συμβούλιο ἀμύνης τοῦ ΝΑΤΟ» διαβάζει κανείς τήν εἴδησι τοῦ γαλλικοῦ πρακτορείου ειδήσεων πού, μεταξύ ἄλλων, λέει τά ἑξῆς ὡραῖα:

«Βρυξέλλες: ʼΗ κυβέρνησις τοῦ κ. Ρήγκαν ἐπέτυχε νέα ἐπιτυχία στίς 13 Μαΐου (.......) στίς Βρυξέλλες ὡς πρός τήν ἀνάπτυξι τῆς σφαιρικῆς πολιτικῆς της κατά τῆς σοβιετικῆς ἀπειλῆς.

Σύμφωνα μέ ἕναν ἀπό τούς Εὐρωπαίους, ὁ κ. Βάϊνμπεργκερ, ἀμερικανός ὑπουργός ἀμύνης, ἐπέτυχε «στήν πρᾶξι ὅλα σχεδόν ὅσα ἐπιθυμοῦσε», σέ ὅτι ἀφορᾶ στήν ὑποστήριξι τῆς ἀμερικανικῆς στρατηγικῆς.

Στήν Ρώμη, πρό δυό ἑβδομάδων, ὁ ὑπουργός ἐξωτερικῶν κ. Χαίηγκ, εἶχε προτείνει στούς συμμάχους τήν ἔναρξι διαπραγματεύσεων μέ τήν ΕΣΣΔ ἐπί τῶν Εὐρωπυραύλων πρό τοῦ τέλους τοῦ ἔτους καί τήν ὁριστικοποίησι τοῦ συμμαχικοῦ προγράμματος γιά τό ὁπλικό αὐτό σύστημα. Τά ἀποτελέσματα πού ἐπέτυχε ὁ κ. Χαίηγκ, εἶχαν χαρακτηρισθῆ σάν μεγάλη νίκη ἀπό τόν πρόεδρο Ρῆγκαν.

Στίς Βρυξέλλες, ὁ κ. Βάϊνμπεργκερ συνεπλήρωσε τήν εἰκόνα καί ἐπέτυχε τήν **σύμφωνο γνώμη τῶν συμμάχων** (πλήν τῆς Γαλλίας, πού δέν μετέχει στήν στρατιωτική ὀργάνωσι) ἐπί τῶν δυό σπουδαιοτέρων σημείων γιά τήν αὔξησι τῆς ἀμυντικῆς ἱκανότητος τῆς Δύσεως: οἱ 14 ὑπουργοί ἀμύνης ὁριστικοποίησαν τήν κατά 3% σέ πραγματικά ποσοστά αὔξησι τῶν στρατιωτικῶν προϋπολογισμῶν τους καί **δέν ἔφεραν καμμία ἀντίρρησι** γιά μιά ὑποστήριξι, τουλάχιστον λογιστική **(Σ.Σ. δηλαδή χρῆσι τῶν βάσεων στό ἔδαφός τους)** γιά τήν ἐγκατάστασι – ὑπερπτῆσι καί διαμετακόμισι – πέρα ἀπό τήν ζώνη ἀμύνης τοῦ ΝΑΤΟ, στόν Περσικό κόλπο π.χ.,τῆς νέας ἀμερικανικῆς δυνάμεως ταχείας ἀναπτύξεως. ʼΗ δύναμις αὐτή, πού δημιουργεῖται τώρα στίς Η.Π.Α. γιά ταχεῖες ἐπεμβάσεις ἐξ ἀποστάσεως, θά συμπεριλαμβάνη μέχρι καί τριακόσιες χιλιάδες ἄνδρες, ἀλεξιπτωστάς καί πεζοναύτας(...)».

→

(Παραθέτουμε φωτοτυπία τῆς ἐφημερίδος, γιά τό πιστόν τῆς ἀναφορᾶς καί τῆς μεταφράσεως).

AU CONSEIL DE DÉFENSE DE L'OTAN

Washington obtient satisfaction sur toute la ligne

Bruxelles *(A.F.P.)*. — L'administration de M. Reagan a marqué un nouveau point, mercredi 13 mai, auprès des ministres de la défense de l'OTAN réunis à Bruxelles dans la mise en place de sa politique globale pour contrer la « *menace soviétique* ».

Selon un ambassadeur européen, M. Weinberger, secrétaire américain à la défense, a obtenu « *pratiquement tout ce qu'il souhaitait* » quant au soutien à la nouvelle stratégie américaine.

A Rome, il y a deux semaines, le secrétaire d'Etat, M. Haig, avait proposé aux alliés l'ouverture de négociations avec l'Union soviétique sur les euromissiles avant la fin de l'année et la confirmation du programme allié pour ce système d'armes. Les résultats obtenus par M. Haig avaient été qualifiés par le président Reagan de grande victoire.

A Bruxelles, M. Weinberger a complété le tableau et obtenu l'accord des alliés (France exceptée qui ne participe pas à l'organisation militaire) sur les deux points les plus idmportants pour le renforcement de la défense de l'Occident : les quatorze ministres de la défense participants ont confirmé l'augmentation de 3 % en valeur réelle de leurs budgets et ils n'ont soulevé aucune objection à un soutien au moins logistique (survols et transit) pour la mise en place, en dehors de la zone de défense de l'OTAN, dans le Golfe par exemple, de la nouvelle force américaine de déploiement rapide. Cette force, formée actuellement aux Etats-Unis pour des interventions rapides éloignées, comprendra jusqu'à trois cent mille hommes, parachutistes et « marines ».

En outre, selon M. Luns, secrétaire général de l'OTAN, les alliés sont prêts à un effort militaire accru pour remplacer sur leurs territoires les troupes américaines qui seraient appelées sur un autre théâtre d'opérations. Dans une conférence de presse, M. Weinberger a affirmé que « *désormais il fallait reconnaître que l'époque des décisions unilatérales soviétiques dans le monde était terminée* ».

● *M. Bernard Boyer*, ambassadeur de France au Mozambique, a été nommé également ambassadeur auprès du royaume du Swaziland, annonce le *Journal officiel* de ce jeudi 14 mai (*le Monde* du 29 mars a publié la biographie de M. Boyer).

Μ' ἄλλα λόγια, ὁ ὑπουργός «μας» ἀμύνης συμφώνησε «χωρίς καμμίαν ἀντίρρησι», γιά τήν χρῆσι τῶν ἐδῶ βάσεων τῶν Η.Π.Α.-ΝΑΤΟ ἀπό δύναμι ἀερομεταφερομένη πού πρόκειται νά ἐπεμβαίνη στήν Μ. 'Ανατολή! Δηλαδή, ἴσως γιά ὑποστήριξι τοῦ 'Ισραήλ... Τά ὑπόλοιπα εἶναι γιά τούς ἀφελεῖς!...»

Τό ὅτι ἡ χρῆσις τῆς δυνάμεως αὐτῆς εἶναι **καί** γιά τό 'Ισραήλ – ἀφ' ἑνός – καί ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτή πῆρε τήν μορφή ἑνός κάποιου τελεσιγράφου πρός τούς Εὐρωπαίους γενικά καί τήν 'Ελλάδα εἰδικά – ἀφ' ἑτέρου – φαίνεται ἀπό τήν «προϊστορία» τῆς «ἱστορικῆς» αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ ΝΑΤΟ, πού γιά πρώτη φορά, ἐπεκτείνει οὐσιαστικά πλέον τόν τομέα ἀμύνης του ἐκτός Εὐρώπης.

Τήν «προϊστορία» αὐτή, καμμιά ἑλληνική ἐφημερίδα δέν τήν ἔγραψε, πρᾶγμα πού ἀποδεικνύει ἕνα ἀπό τά δυό: ἤ τήν ἀπόλυτη, μέχρις ἀηδίας ἐξάρτησι τους ἀπό τό Διεθνές Σιωνιστικό Κατεστημένο, ἤ τήν προχειρότητα καί τήν ἔλλειψη ὑποδομῆς στήν «πληροφόρησι» πού δίνουν!

Τόν Φεβρουάριο 1981, δόθηκε σέ περιορισμένη δημοσιότητα ἔκθεσις τοῦ περιφήμου πλέον ἐκτελεστικοῦ ὀργάνου τῆς ἄλο τόσο περιφήμου **«Τριμεροῦς 'Επιτροπῆς»** (Η.Π.Α. – Δυτική Εὐρώπη – 'Ιαπωνία), τοῦ COUNCIL ON FOREIGN RELATIONS (**Συμβουλίου ἐπί 'Εξωτερικῶν 'Υποθέσεων**) – μᾶλλον «διεθνῶν ὑποθέσεων» θά ἦταν τό ὀρθότερο! – καί τῶν ὑποκαταστημάτων τους τῆς **«Γερμανικῆς 'Εταιρίας 'Εξωτερικῆς Πολιτικῆς»**, τοῦ **«Γαλλικοῦ 'Ιδρύματος Διεθνῶν Σχέσεων»** καί τοῦ ἀγγλικοῦ **«Βασιλικοῦ 'Ιδρύματος Διεθνῶν 'Υποθέσεων»** (γνωστότερου ὡς «Τσάθαμ Χάους»).

'Η Σιωνιστική ἱδρυτική καί πολιτική προέλευσις τῶν διεθνιστικῶν αὐτῶν ὀργανισμῶν εἶναι ἀπολύτως γνωστή καί βεβαιωμένη (**βλ. «'Η Έννοια τῆς 'Επαναστάσεως». 'Ανδρέα Δενδρινοῦ, σελ. 253κ.ἑ.**).

Τό κείμενο αὐτό, μέ τίτλο «'Η 'Ασφάλεια τῆς Δύσεως», ἀποφασιστικῆς σημασίας γιά τήν μελλοντική ἐξέλιξι τῆς δυτικῆς πολιτικῆς (ὅπως ἄλλωστε καί ὅλες οἱ «συμβουλές, παραινέσεις καί συμπεράσματα» τῆς Τριμεροῦς 'Επιτροπῆς στό παρελθόν!), δόθηκε στήν δημοσιότητα (τῶν κυβερνήσεων) στίς 27 Φεβρουαρίου 1981. ('Η γαλλική ἔκδοσίς του διατίθεται ἀπό τό IFRI, 6 ὁδός Περρύς, Παρίσι 75014).

Τό περιεχόμενό του προδιαγράφει ὅλα τά γεγότα καί τίς πολιτικές ἀποφάσεις πού πῆρε τό ΝΑΤΟ, τόν ...Μάϊο στίς Βρυξέλλες καί στήν Ρώμη!.

Παραθέτουμε φωτοτυπία τῆς ἀναλύσεως τοῦ κειμένου ὅπως δημοσιεύθηκε στήν γαλλική «Μόντ» (5.5.81), τό ὁποῖον λέει περίπου τά ἑξῆς: (Οἱ ὑπογραμίσεις εἶναι δικές μας):

«Οἱ Εὐρωπαῖοι νοσταλγοῦν τήν ἐποχή τῆς ὑφέσεως, ἐνῶ οἱ 'Αμερικανοί ἐπιστρέφουν στήν πολιτική τῆς δυνάμεως καί τῆς ἡγεσίας τῆς Δύσεως. **Τά λάθη τῶν πρώτων θά τούς παρασύρουν σέ ὑποτίμησι τῆς σοβιετικῆς ἀπειλῆς καί οἱ δεύτεροι θά τούς ὑποχρεώσουν ἤ νά δράσουν ἤ νά ἐγκαταλειφθοῦν ἀπό τίς Η.Π.Α.**

'Από τό 1977, ἡ ΕΣΣΔ δέν δίνει καμμία σημασία πλέον στήν ἔννοια τῆς διατηρήσεως τῆς πυρηνικῆς ἰσορροπίας. 'Η ἀπόφασις τοῦ ΝΑΤΟ, τόν Δεκέμβριο 1979 γιά διαπραγματεύσεις, ἔδωσε εὐκαιρίες διχασμοῦ ἀπόψεων τῶν συμμάχων τοῦ ΝΑΤΟ στήν ΕΣΣΔ, λόγω τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν Εὐρωπαίων γιά πάση θυσία ἐπιστροφή στήν ὕφεσι, ἐνῶ οἱ 'Αμερικανοί δέν ἔχουν πεισθεῖ γιά τήν χρησιμότητα τῶν διαπραγματεύσεων. **'Οπωσδήποτε ὅμως, ἡ ἐγκατάστασις τῶν νέων πυρηνικῶν ὅπλων στήν Εὐρώπη δέν μπορεῖ καί δέν πρέπει νά καθυστερήση πέραν τοῦ 1983. Πρέπει ἐπίσης, ὁπωσδήποτε, οἱ Εὐρωπαῖοι νά αὐξήσουν τίς στρατιωτικές δαπάνες τους κατά 3% πραγματικοῦ ποσοστοῦ**, χωρίς νά λησμονῆται ὅτι εἶναι οἱ Η.Π.Α. αὐτές πού ἐπί 10 χρόνια τώρα ἐμείωναν τά ποσοστά δαπανῶν τους γιά τήν ἄμυνα τῆς Δύσεως (41,6%) τοῦ συνόλου τό 1969, 22,7% τό 1979!) καί τώρα προσπαθοῦν νά γεμίσουν τό κενό.

Τό πρόβλημα τῆς «διανομῆς τῆς ὑφέσεως» πού φαίνεται νά ζητοῦν οἱ Εὐρωπαῖοι, εἶναι

EUROPA

et l'économie des Dix

5.5.1981

Une nouvelle stratégie atlantique devrait être élargie et modulée

Si les Européens continuent à rêver avec nostalgie de la détente généralisée que l'on espérait au début des années 70, c'est peine perdue. Si les Américains persistent à vouloir revenir à l'ère de la suprématie des Etats-Unis et du *leadership* incontesté de l'Amérique dans les affaires du monde, leur politique sera également stérile. Et ces erreurs entraîneront les premiers à sous-estimer la menace militaire soviétique en Europe, minimisant aussi dangereusement les événements qui se produisent dans certaines régions du monde ; et les seconds tendront abusivement à forcer l'Europe à agir, ou, à défaut, à l'abandonner. Telles sont les idées de départ de l'intéressant rapport sur *la Sécurité de l'Occident*, publié en commun par les directeurs du Forschungsinstitut der Deutschen Gesellschaft für Auswärtige Politik (Bonn), du Council Foreign Relations (New-York), de l'Institut français des relations internationales (Paris) et du Royal Institute of International Affairs (Chatham House, Londres) (1).

Pour eux, en ne tenant aucun compte des signes d'inquiétude que l'Ouest a manifestés auprès des pays de l'Est, depuis 1977, au sujet des armes nucléaires de théâtre à longue portée, l'Union soviétique a montré le peu de cas qu'elle fait des fondements mêmes de la stabilité de l'ère nucléaire. Et les propositions de négociations faites par l'Union soviétique, peu avant la décision prise par l'OTAN, en décembre 1979, sur le programme d'installation de ces armes, ont davantage démontré l'intention de l'U.R.S.S. de diviser l'alliance atlantique plutôt qu'une volonté de réduire sa propre supériorité ou de parvenir à un accord garantissant une sécurité égale pour les deux parties.

L'une des causes de divergences entre les Etats-Unis et l'Europe est le regain d'attention des Européens pour les discussions sur le contrôle des armements, au moment même où les Etats-Unis s'interrogent sur l'intérêt de ces négociations. Les points de vue sur la détente sont également différents : « *Alors que la détente concernait directement des millions d'Européens — les Allemands en particulier, — elle n'a guère touché l'Américain moyen, d'où le sentiment, aux Etats-Unis, qu'elle s'est soldée par un échec.* » L'OTAN devrait donc chercher à intégrer à la fois sécurité et contrôle des armements dans sa politique à l'égard de l'U.R.S.S. Ainsi l'installation en Europe d'armes nucléaires de théâtre à longue portée devrait-elle, selon ces experts, être étroitement liée à des négociations sur la limitation des armements. Mais, en tout état de cause, le déploiement de ces armes ne saurait être retardé au-delà de 1983 s'il est prouvé, du fait du comportement soviétique, que les négociations traînent en longueur et n'apportent pas le résultats sérieux.

Il est important aussi, aux yeux des auteurs de ce rapport, que tous les membres de l'alliance respectent leur engagement de porter leur effort de défense à 3 % de leur P.N.B. par an en termes réels. Mais il ne s'agit nullement d'être obnubilé par un chiffre magique : ce qui importe réellement, c'est qu'il y ait une contribution efficace à la sécurité commune. Une augmentation de ces efforts serait aussi un moyen de mettre un terme aux reproches réciproques qui s'échangent par-dessus l'Atlantique, les Américains oubliant souvent en l'occurrence que ce sont les Etats-Unis eux-mêmes qui, « *après avoir pendant près de dix ans (jusqu'en 1978) réduit leurs propres dépenses militaires en termes réels, doivent impérativement rattraper le retard pris* ». La part de l'Europe dans le financement des dépenses totales de l'OTAN n'est-elle pas passée de 22,7 % en 1969 à 41,6 % en 1979 ?

La « divisibilité de la détente »

Un autre groupe de questions divise les pays membres de l'alliance, alors qu'il commande en fait leur efficacité future. Il s'agit du problème de la « divisibilité de la détente » : dans quelle mesure les Européens doivent-ils eux-mêmes intervenir pour parer aux nouvelles menaces qui s'exercent indirectement sur eux en dehors de l'Europe ?

En particulier, « *l'opinion publique américaine voit dans la volonté des Européens de participer activement à la protection du pétrole européen du Moyen-Orient l'un des éléments-clés des relations transatlantiques actuelles. De ce point de vue, il serait donc souhaitable que la contribution européenne à la sécurité des approvisionnements de pétrole du Moyen-Orient soit le plus directe et le plus visible possible. Une participation européenne, même marginale, aurait une grande importance symbolique, car elle démontrerait ainsi la cohésion de l'alliance aux yeux des Soviétiques et des Etats de la région, et elle persuaderait l'opinion publique américaine de la nécessité d'un effort massif des Etats-Unis dans la région. D'un point de vue européen, une telle participation directe serait également souhaitable, car elle permettrait d'assurer un partage réel des responsabilités et une prise de décision collective.* »

Enfin, « *la stratégie globale (qui doit être mise en œuvre en commun) devrait inclure le renforcement de l'ensemble des liens économiques et, en particulier, le commerce avec les pays arabes, une augmentation du volume de l'aide économique à répartir entre les différents pays d'importance stratégique de la région — en particulier la Turquie, le Pakistan et l'Egypte — et, enfin, une utilisation judicieuse des ventes d'armes. L'Occident dans son ensemble a tout intérêt à ce qu'une coopération intensive préside au recyclage des revenus pétroliers arabes.*

» *Les sommes requises pour mettre en œuvre de tels programmes pourraient bien être très élevées (le soutien économique à la Turquie, l'un des pays-clés de la région du point de vue occidental, a coûté 1,1 milliard de marks au gouvernement allemand en 1979 et 1980). En conséquence, les pays européens auront du mal à justifier politiquement la poursuite d'un tel effort si le gouvernement américain ou l'opinion publique américaine ne leur en savent pas suffisamment gré.* »

Sur un plan pratique, les quatre instituts de stratégie publiant ce rapport suggèrent une amélioration du fonctionnement de l'OTAN et des procédures de consultation entre les principaux pays qui en sont membres, en les rendant permanentes et en liant systématiquement économie et stratégie dans les discussions. Pour eux, « *les activités d'un groupe de nations principales ne doivent pas être perçues comme étant en concurrence avec les efforts de coordination politique au sein de la Communauté européenne. Le processus intra-européen devrait être complété par des consultations et une coordination en temps utile avec les Etats-Unis et, dans certains cas, avec le Japon* ».

Des divergences positives

L'originalité de ce rapport est certainement de faire comprendre que certaines divergences peuvent n'être pas désastreuses mais positives. Ainsi, là où aucun intérêt direct n'est menacé, les Etats-Unis et certains pays européens pourraient souhaiter s'opposer à la menace soviétique pour des raisons géopolitiques, tandis que d'autres Européens n'en verraient pas la nécessité. Selon les cas, des groupes d'intervention pourraient être constitués suivant une composition différente, avec toutefois un noyau commun (probablement Etats-Unis, Allemagne fédérale, Grande-Bretagne, France et Japon). Une stratégie élargie serait alors modulée. « *Le rétablissement d'une alliance plus saine passe en premier lieu par la reconnaissance de ces différences.* »

Enfin, « *il serait également essentiel que la nouvelle administration américaine se charge de convaincre le Congrès et l'opinion publique de son pays qu'elle considère la contribution des Européens comme équitable* », afin qu'à l'augmentation de leurs charges de défense ne s'ajoutent pas pour les Européens des récriminations américaines en prime.

J. G.

(1) En France, le document est disponible à l'IFRI, 6, rue Ferrus, 75014 Paris. Voir *le Monde* du 27 février 1981.

ἀπαράδεκτο γιά τίς Η.Π.Α., πού θεωροῦν ὅτι **ἡ συμμετοχή τῶν Εὐρωπαίων στήν ἄμυνα τῶν πετρελαίων εἶναι ὅρος ἀπαράβατος γιά τίς καλές ὑπερατλαντικές σχέσεις**, πράγμα πού θά ἀπεγοήτευε τούς σοβιετικούς καί θά βοηθοῦσε τούς Εὐρωπαίους ἀπό πολιτικῆς, στρατηγικῆς καί ἐνεργειακῆς ἀπόψεως.

Τέλος, ἡ **σφαιρική στρατηγική** θά ἔπρεπε νά συμπεριλαμβάνη ἐνδυνάμωσι τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων τῶν κρατῶν τοῦ ΝΑΤΟ μεταξύ τους καί μέ τά ἀραβικά κράτη, καθώς καί **αὔξησι τῆς οἰκονομικῆς βοηθείας πρός τά στρατηγικῶς σπουδαῖα κράτη τῆς περιοχῆς - εἰδικά δέ πρός τήν Τουρκία, τήν Αἴγυπτο καί τό Πακιστάν - παρ' ὅλο τό ὑψηλό κόστος, ἰδίως σέ ὅτι ἀφορᾶ στήν Τουρκία.**(!!!)

Οἱ προσπάθειες πολιτικῆς ἑνοποιήσεως τῆς ΕΟΚ πρέπει ὁπωσδήποτε νά συμπληρωθοῦν μέ διαβουλεύσεις γιά τίς Η.Π.Α. καί τήν Ἰαπωνία.(!!!)

Τό εὔγλωτο αὐτό κείμενο, πού ἀπό «συμβουλή, παραίνεσις καί συμπέρασμα», ἔγινε, μέσα σέ 3 μόλις μῆνες, ἡ ἐπίσημη πολιτική τῆς Δύσεως, ἀποδεικνύει περίτρανα:

α) **Ἡ «Τριμερής Ἐπιτροπή» καί τά ἐκτελεστικά της ὄργανα εἶναι ἡ πραγματική κυβέρνησις τῆς Δύσεως!**

β) Ἡ «γραμμή» τῆς Τριμεροῦς εἶναι ἡ ἀποφασιστική προώθησις τοῦ Διεθνισμοῦ καί τῆς βαθμιαίας πολιτικῆς οἰκονομικῆς καί στρατηγικῆς ἑνώσεως-ἐνσωματώσεως τῆς Εὐρώπης, τῶν Η.Π.Α. καί τῆς Ἰαπωνίας, μέ παράλληλη ἐξασφάλισι τῆς ἐπικυριαρχίας στήν Μ. Ἀνατολή.

γ) Τά ἰδιαίτερα συμφέροντα τῶν περισσοτέρων Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἰδιαιτέρως (ὅπως φαίνεται ἀπό τήν εἰδική ἀναφορά στήν σπουδαιότητα τῆς Τουρκίας), τά συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, δέν πρόκειται νά μετρήσουν, μέ ἀπειλή ἐγκαταλείψεώς τους ἀπό τίς Η.Π.Α.

δ) Ἡ παράλειψις ἀναφορᾶς στό Ἰσραήλ, δείχνει κάποια ἀνυπομονησία (τουλάχιστον) τοῦ Διεθνοῦς Σιωνισμοῦ γιά τήν ἐπιθετική καί ἀδιάλλακτη πολιτική τοῦ Ἰσραήλ πρός τούς Ἄραβες, ἀλλά καί δέν ἀποκλείει τήν χρησιμοποίησί του ἐναντίον τοῦ ρωσικοῦ δορυφόρου στήν περιοχή (τῆς Συρίας). Κάθε ἀναφορά στό Ἰσραήλ, ὑπό τό φῶς τῶν φιλοαραβικῶν ἀναγκῶν τῆς Δύσεως, θά ἦταν ὑποχρεωτικῶς ἀρνητική. Προτιμᾶται συνεπῶς ἡ σιωπή, μέχρις ὅτου «διακανονισθῆ» τό θέμα τῆς Συρίας!

ε) **Ἡ «Διεθνής» ἔχει ἀποφασίσει ὁπωσδήποτε τήν πάση θυσία ἀντιμετώπισι τῆς σοβιετικῆς ἀπειλῆς καί κάθε προσπάθεια, ὁποιουδήποτε κράτους, πού θά ἀντέβαι νε στήν πολιτική αὐτή, θά παταχθῆ ἀμείλικτα, ἀκόμα ἴσως καί μέ αἷμα, πάντως ὅμως μέ ἐγκατάλειψί του...**

Ὑπό τό φῶς τῶν προηγουμένων, τό Ἑλληνικό Πρόβλημα διαγράφεται ἤδη - καί δυστυχῶς - καθαρά:

1) Οἱ βάσεις τοῦ ΝΑΤΟ-ΗΠΑ στήν Ἑλλάδα - καί ἰδίως στήν Κρήτη - εἶναι **ζωτικές** καί θά κρατηθοῦν μέ τόν ἕνα ἤ μέ τόν ἄλλο τρόπο καί ὅλες οἱ «προσεκτικές καί διπλωματικές διατυπώσεις» δέν θά ἀλλάζουν τήν οὐσία τῆς χρήσεώς τους ἐκτός ἀμυντικοῦ χώρου τῆς Εὐρώπης σύμφωνα μέ τίς ὁμόφωνες ἄλλωστε ἤδη, ἀποφάσεις τῶν Βρυξελλῶν, τῆς 13ης Μαΐου 1981.

2) Κάθε προσπάθεια ἐξώσεως τῶν βάσεων (ὁτιδήποτε κι ἄν σκεπτόμαστε ἐμεῖς) θά ὁδηγήση τήν Ἑλλάδα σέ ἀπρόβλεπτες (;) περιπέτειες, **φοβερές**. Τό ΠΑΣΟΚ μπορεῖ σήμερα νά λέη ὅτι θέλει. Ἀλλά στήν ἐξουσία - ἄν τελικά ἔλθη, ἀκόμη καί αὐτοδύναμο - θά ὑποχρεωθῆ νά καιροσκοπίση, μέ ἄλλες, ἀπρόβλεπτες περιπέτειες.

3) Ἡ Τουρκία εἶναι ἀναγκαστικά τό «χαϊδεμμένο παιδί» τῆς Διεθνοῦς καί ἡ Ἑλλάδα δέν ἔχει τήν δύναμι νά ἀλλάξη τά δεδομένα αὐτά!

4) Ἡ Ἑλληνική πολιτική - ἄν ὑπῆρχε! - πρέπει νά ἐπιδιώξη τούς ἑξῆς σκοπούς - **συγχρόνως**:

α) Νά καιροσκοπίση στό θέμα τῶν βάσεων, πρός τό παρόν, ἐπιδιώκοντας τό «μέγιστον δυνατόν» σέ ἀνταλλάγματα.

β) Νά δημιουργήση καί νά ἀναπτύξη, μέ κάθε τρόπο, προπαγανδιστικές ἐκστρατεῖες ἐναντίον τῆς Τουρκίας, τόσο στήν Εὐρώπη, ὅσο καί στίς Η.Π.Α., μέ θέματα τήν ἱστορικῶς ἀποδεδειγμένη **ἀνυποληψία** τῶν τουρκικῶν ὑποσχέσεων καί διεθνῶν ὑποχρεώσεων, τήν γενοκτονία τῶν Ἀρμενίων, τῶν Κούρδων καί τῶν Ἑλλήνων, τό **ἀσυμβίβαστον** τῆς παρουσίας τῆς Τουρκίας στήν Εὐρώπη, πολιτιστικά, θρησκευτικά, γεωγραφικά, γεωστρατηγικά, φυλετικά κ.ο.κ. χρησιμοποιῶντας καί τό «βέτο» πού ἔχει στήν ΕΟΚ.

γ) Νά χρησιμοποιήση μέ κάθε τρόπο τίς κεντρόφυγες δυνάμεις πού ὑπάρχουν ἀποδεδειγμένα στήν Τουρκία, μέ κύριο μοχλό τό Κουρδικό θέμα.

δ) Νά ἐπωφεληθῆ τῶν ἐσωτερικῶν ἀναταραχῶν καί τῆς κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς διαλύσεως τῆς Τουρκίας.

ε) Νά ἀναπτύξη τήν στρατιωτική ἰσχύ της μέ κάθε τρόπο, κάθε θυσία καί πρός **ὅλες** τίς κατευθύνσεις (ἀκόμη καί πυρηνικά, πράγμα ὄχι δύσκολο πλέον!).

στ) Νά προτιμήση στήν ἀνάγκη μιά Τουρκία ρωσσικό δορυφόρο, παρά μιά Τουρκία «δυτική», γιατί ἔτσι μόνον (ἤ μέ διαμελισμό) ἡ Τουρκία θά ἔπαυε νά ἔχη δική της ἐξωτερική πολιτική, ὁπότε, τό κέντρο ἀποφάσεως ὄντας πλέον στήν Μόσχα, ἡ Ἑλλάδα θά ἡσύχαζε, τουλάχιστον ὡς τόν... γ' παγκόσμιο πόλεμο, ὅπου ὅμως ἔτσι κι ἀλλοιῶς, ἡ τύχη της θά ἔφευγε ἀπό τά χέρια της...

ζ) Νά συνειδητοποιήση, ὅτι μέ τό σημερινό πολιτικό κατεστημένο της καί μέ τό σημερινό πολιτικό της σύστημα, τίποτα ἀπ' αὐτά δέν μπορεῖ νά γίνη.

Χρειάζεται Ριζική Ἀλλαγή...

ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

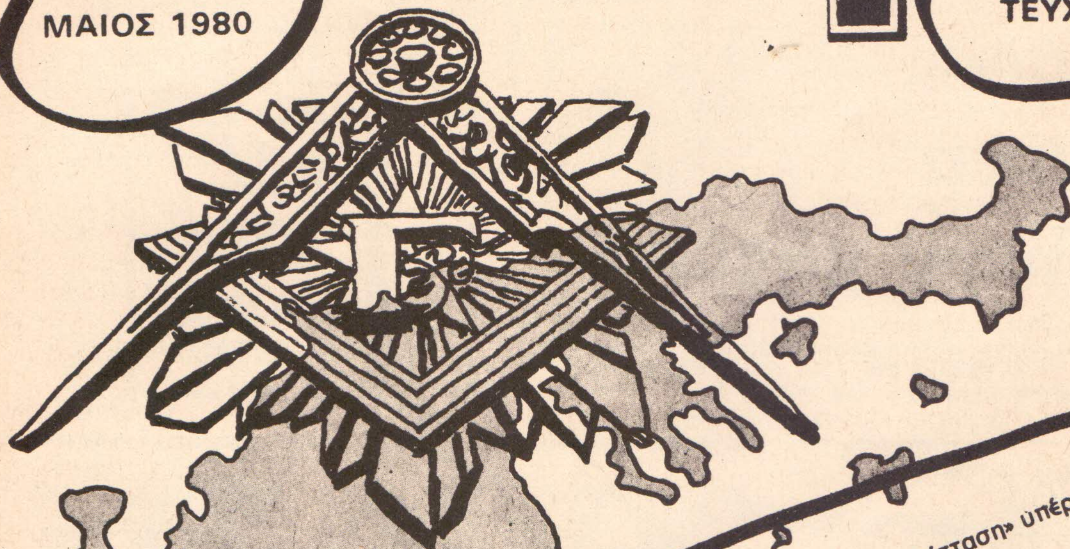
> Προορισμός τοῦ Ἕλληνος εἰς τόν κόσμον αὐτόν, ἦτο καί εἶναι εἰς κάθε ἐποχήν σήμερα καί αὔριον ὁ ἐ ξ α ν θ ρ ω π ι σ μ ό ς τῆς οἰκουμένης.
>
> ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

τό κίνημα

ΜΑΙΟΣ 1980

ΤΕΥΧΟΣ 83

Ὁ ἄνθρωπος πού κατά τήν διάρκεια τοῦ Ἀπριλιανοῦ καθεστῶτος ἔκανε «ἀντίσταση» ὑπέρ τοῦ βασιλέως.
Ὁ ἄνθρωπος πού ἀπό τό 1974 μέχρι σημερα ξέχασε τόν «βασιλισμό» του.
Ὁ ἄνθρωπος πού στίς ἐκλογές τοῦ 1977 βγῆκε 8ος στήν σειρά κατά τά «ἐπίσημα» — στά ἀνεπίσημα; — ἀποτελέσματα.
Ὁ ἄνθρωπος αὐτός πού ὁρκίζεται ἀπό τό 1950 στό Εὐαγγέλιο γιά τήν «πιστή τήρησιν τῶν νόμων» κατηγορήθηκε ἀπό τόν Μητροπολίτη Ἐλευθερουπόλεως Ἀμβρόσιο στήν Ἱερά Σύνοδο τό 1977 σάν Μασόνος.

Πρίν 1 χρόνο...!!!

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ !!!

ΕΛΕΥΘΕ

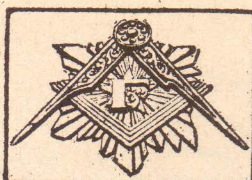
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Σ. Δ. ΦΥΝΤΑΝΙΔΗΣ

Τεταρτη 17 Ιουνίου 1981

Απογευματινή Αδέσ

ΣΤΟΑ: Ψηφίστε δικ

Και άλλα ονόματα Ελλήνων μασόνων

Αποκαλυπτικό ντοκουμέντο: «Ο εκλεγόμενος βουλευτής υποχρεούται νά καταθέσει στή Στοά συμβόλαιο πίστεως». Γράφει ο Κώστας Τσαρουχας στή σελίδα 7.

Η έρευνα της «Ε» θα συνεχιστεί χωρίς φόβο και χωρίς πάθος

ΘΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Μιλ

Βαριά παράβ του δικ

Τονίζει

ΑΚΡΟ

ή εφημερίδα όλω

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 15 — ΑΡΙΘ. 16.452
ΓΡΑΦΕΙΑ ΦΕΙΔΙΟΥ 12 — ΤΗΛ. 3618.811

Μυστικές συσκέψεις των
σε ξενοδοχεία κα

Α ΕΡΕΥΝΑ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΩ ΑΛΛΑ 165

★ Ἑκατὸν ἑξῆντα πέντε νέα ὀνόματα γνωστῶν Ἀθηναίων ποὺ κατέχουν ὑψηλὰ ἀξιώματα καὶ θέσεις - κλειδιὰ σὲ ὑπηρεσίες καὶ ὀργανισμούς, ἀποκαλύπτει σήμερα ὁ Βασίλης Λαμπρόπουλος. Καὶ δίνει νέο ἐνδιαφέρον στὴ συνέχεια τῆς μεγάλης ἔρευνας ποὺ δημοσιεύει ἡ «Ἀκρόπ

πτεται ἀκόμη ὅτι
συνεδριάζουν σὲ ξε

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 16 ΣΕΛΙΔΕΣ

...ευτη Εφημερίδα Αριθμός φύλλου 1760 — Έτος 6ο — Δρχ. 15

...κούς μας βουλευτές!

Η Μασσονία.

Τό σκάνδαλο ξεσπασε στήν Ἰταλία – δῶρο τῆς ΚΑ-ΓΚΕ-ΜΠΕ στήν CIA – περί μασσωνίας. Καί ὅλοι μαζί οἱ πολιτικοί ἀρχηγοί «βροντοφώναξαν» «κάτω ἡ Μασσονία». Τόσο καιρό ὅταν ἐμεῖς γράφαμε καί ξεσκεπάζαμε τόν Μασσόνο Ράλλη αὐτοί τί κάνανε; Τίποτα.

Τώρα βγήκαν καί στούς δρόμους φωνάζοντας «ἀπόψε πεθαίνει ὁ Σιωνισμός». Αὐτό ἐμεῖς ἀπό τίς στῆλες τοῦ Περιοδικοῦ τό ἔχουμε βροντοφωνάξει πολλά χρόνια τώρα. Καί μᾶς εἶπαν Φασίστες γιά τόν λόγο αὐτό.

Ἀλλά εὐχαριστοῦμε ὅλους αὐτούς.
Μᾶς ἔφεραν κοντά καί ἄλλους συντρόφους

...ων νομικοί

...συνταγματική ...ση η ιδιότητα ...στή - μασόνου

κ. Γ. Β. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

...ΡΟΠΟΛΙΣ

...των Ελλήνων

ΙΔΡΥΤΗΣ ΒΛ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ 1881

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ...ΔΗΣ
ΣΥΝΕΚΔΟΤΗΣ
Κ. ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. ΛΕΒΕΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Τετάρτη
24 Ἰουνίου 1981

...Μασόνων ...κα... σπίτια

...5 ...ΟΝΟΜΑΤΑ

...Ἀκρόπ... ...ὅτι ...λις» γιὰ τοὺς μασόνους. Σήμερα ἀποκαλύ... σὲ ξε... τελευταῖες μέρες, οἱ μασόνοι στὴν Ἀθήνα, ...δοχεῖα, σὲ σπίτια, ἀκόμη καὶ σὲ γραφεῖα.
(ΣΕΛΙΣ 5)

Τι περιουσία δήλωσαν οι 94 του ΠΑΣΟΚ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ «105» ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἑλληνικός ραγιαδισμός, ὁ Κεμάλ, ὁ Διαμαντόπουλος

Τοῦ Χρήστου Κοντογιάννη

Οἱ πολιτικοί ἀρχηγοί μᾶς μιλοῦν γιά «Ἐθνική κυριαρχία» καί θά μᾶς μιλοῦν – αὐτή εἶναι ἡ δουλειά τους – μέχρι πού καί ὁ τελευταῖος Ἕλληνας καταλάβει τί πραγματικά συμβαίνει σ' αὐτό τόν τόπο.

Μᾶς μιλοῦν γιά «Ἐθνική κυριαρχία» καί οἱ Τοῦρκοι ἐποικίζουν τό 48% τῆς Κύπρου.

Μᾶς μιλοῦν γιά «Ἐθνική κυριαρχία» καί οἱ Τοῦρκοι κάνουν «ἐπιστημονικές» ἐξόδους στό Αἰγαῖο μας.

Μᾶς μιλοῦν γιά «Ἐθνική κυριαρχία» καί οἱ Τοῦρκοι ἀξίωσαν γιορτή στήν Θεσσαλονίκη γιά τόν ἐθνικό ἡγέτη τους – βλέπε δολοφόνο στό Ἑλληνικό λεξικό – Κεμάλ.

Μᾶς μιλοῦν γιά «Ἐθνική κυριαρχία» καί ὅμως ἐπέτρεψαν τήν γιορτή αὐτή. Τήν γιορτή πού φέρνει στήν μνήμη πολλῶν Ἑλλήνων, ἄν ὄχι ὅλων, μέρες ἐγγλημάτων, μέρες μαῦρες, μέρες ἐθνικῆς καταστροφῆς.

Ὅλοι οἱ πολιτικοί δέν εἶπαν τίποτα καί ἀρκέστηκαν νά κάνουν, μερικοί μόνον, δηλώσεις κατά τῆς «ἐκδηλώσεως» καί τίποτε ἄλλο. Τίποτε πρακτικό. «Διέταξαν» τούς ὑποτελεῖς τους νά μήν πάρουν μέρος στήν «ἐκδήλωσι» ἀλλά καί νά μήν πάρουν μέρος στίς διαμαρτυρίες.

Ἔτσι ἦρθε ἡ ὥρα τῶν πραγματικῶν Ἑλλήνων τῶν Ἑλλήνων πού δέν εἶναι «ὑποτελεῖς» τῶν πολιτικάντηδων. Πέταξαν ἀπό πάνω τους τόν ραγιαδισμό πού τούς ἐπιβάλλει τό πολιτικό κατεστημένο. Πόσοι μποροῦσαν νά τό κάνουν; Πόσοι θά ἄφηναν τήν βόλεψή τους, γιά νά βγοῦν στούς δρόμους νά διαμαρτυρηθοῦν;

Ἕνας τέτοιος εἶναι ὁ ΗΛΙΑΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ξύπνησε μέσα του ὁ Ἕλληνας, ὅπως τόν ξέρουμε τόσους αἰῶνες. Ἀποφάσισε μόνος νά προσπαθήση νά διαλύση τήν ἐκδήλωσι τῆς ντροπῆς. Ἕνας ἄνθρωπος πού ἡ ζωή του δέν εἶχε τίποτε νά ἐπιδείξη. Ταξείδια στήν Ἀνατολή μέ τήν ἐπιχείρησί του – γύρος τοῦ θανάτου – καί πάντα ἕνα βῆμα ἀπό τόν θάνατο. Ποτέ δέν ἀσχολήθηκε μέ τήν πολιτική. Ὑπῆρξε ἕνας συνηθισμένος Ἕλληνας σ' ὅλη του τή ζωή.

Καί ὅμως αὐτός ξεκίνησε σπρωγμένος ἀπό τήν Ἑλληνική του συνείδησι, χωρίς νά σκεφθῆ τίς συνέπειες.

Κατάφερε τόν σκοπό του χωρίς στιγμή νά φοβηθῆ γιά τή ζωή του, καί γύρισε. Γύρισε στό ἀεροδρόμιο.

Περίμενε ὅτι θά τόν συλλάβουν.

Περίμενε ὅτι κάτι θά τοῦ προσάψουν.

Περίμενε ὅτι κάποιος θά βρισκόταν νά τοῦ σφίξη τό χέρι.

Μά... τοῦ πέρασαν χειροπέδες σάν νά ἦταν ὁ χειρότερος φονιᾶς. Τοῦ ἀπηύθυναν κατηγορίες πού ὅλες μαζί τόν στέλνουν ἰσόβια στά κάτεργα. Τοῦ ρίχτηκαν ὅλοι καί ὁ τύπος τόν εἶπε «τρελό», «καμικάζι», καί τόσα ἄλλα.

Ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος βλέποντας μιά τέτοια μεταχείρησι – μέχρι προδότη τόν εἶπαν – θά φοβόταν. Ἔτσι ὅταν πήγαμε νά τόν βροῦμε νά τοῦ κάνουμε μερικές ἐρωτήσεις, αὐτές πού οἱ περισσότεροι Ἕλληνες θά 'θελαν νά κάνουν, τόν βρήκαμε πολύ συγκρατημένο. Κάποιος ἀόριστος φόβος – καί οἱ ἥρωες φοβοῦνται – διέτρεχε τόν Διαμαντόπουλο.

Δέν μποροῦσε νά καταλάβη τί τόν περιμένει. Εἶναι ὑπόδικος καί ἀπογοητευμένος. Δέν μποροῦσε νά καταλάβη ὅτι αὐτή εἶναι ἡ μοίρα τῶν ἡρώων Ἑλλήνων. Ὅπως καί σέ ἄλλες ἐποχές τώρα περισσότερο. Λάσπη καί ἀγνωμοσύνη. Ἡ μοίρα τῶν Ἑλλήνων.

Ἔτσι παραθέτουμε τά λίγα λόγια τά ὁποῖα θέλησε νά μᾶς πῆ.

→

– Ποιά κίνητρα σᾶς ὁδήγησαν στήν παράτολμη αὐτή ἐνέργεια.

• Ἀντίθετα μέ ὅτι γράφηκε στόν τύπο, τά κίνητρά μου ὑπῆρξαν ἀποκλειστικῶς πατριωτικά. Δέν κινήθηκα ἀπό κανενὸς εἴδους ἰδιοτέλεια.

– Φοβηθήκατε καθόλου τά Φάντομς πού σᾶς κυνήγησαν καί ἀληθεύει αὐτό πού γράφτηκε στόν τύπο, ὅτι πάνω ἀπό τήν θάλασσα εἴπατε: «μπορεῖτε νά μέ ρίξετε».

• Δέν φοβήθηκα καθόλου διότι καί ἀπό τεχνικῆς ἀπόψεως μόνο, ἦταν ἀδύνατο γιά τά Φάντομς νά μέ πλησιάσουν καί νά μέ ἀναχαιτίσουν, λόγω διαφορᾶς ἐπιχειρησιακοῦ ὕψους καί ταχύτητος. Τά δημοσιεύματα εἶναι ψευδῆ διότι τό μόνο πού ἔδωσα ἦταν τό στίγμα μου, ὅπως ἐπιβάλλουν οἱ κανόνες ἐναερίου κυκλοφορίας.

– Εἴπατε στή συνέντευξι τύπου ὅτι θά τό ξανακάνετε ὅποτε μπορέσετε.

• Δέν εἶπα κάτι τέτοιο. Παραποίησαν τή δήλωσί μου. Ναί μέν δέν μετάνοιωσα γι' αὐτό πού ἔκανα, ἀλλά δέν μπορῶ νά πῶ ὅτι θά τό ξανακάνω.

– Γιατί;

• Ἡ πράξη μου αὐτή ἦταν αὐθόρμητη. Δέν ξέρω ἄν θά δημιουργηθοῦν ἴδιες περιστάσεις στό μέλλον γιά νά προεξωφλήσω τήν ἐπανάληψι ἑνός τέτοιου ἐγχειρήματος ἐκ μέρους μου.

– Εἴσασταν ἀποφασισμένος νά ρίξετε τό ἀεροπλάνο στό Τουρκικό προξενεῖο;

• Πίστευα καί πιστεύω ὅτι δέν ἔχω τό δικαίωμα νά διακινδυνεύσω ζωές ἀθώων. Ἀποκλειστικός μου σκοπός ἦταν ὁ ἐκφοβισμός τῶν παρισταμένων προκειμένου νά ματαιωθῆ ἡ ἐκδήλωσι.

– Ποιά ἀντιμετώπισι εἴχατε καί πῶς αἰσθανθήκατε;

• Μέ μεταχειρίσθηκαν σάν κοινό κρατούμενο, πράγμα τό ὁποῖο δέν περίμενα. Πικράθηκα γιατί ἡ μεταχείρησις αὐτή ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς πατριωτικῆς μου ἐνεργείας.

– Πιστεύατε ὅτι θά σᾶς προσάψουν ὅλες αὐτές τίς κατηγορίες;

• Εἶναι ἀλήθεια ὅτι περίμενα κάποιο εἶδος τιμωρίας. Ποτέ δέν πίστευα ὅτι θά μοῦ ἀπευθύνουν αὐτές τίς φοβερές κατηγορίες.

– Τί αἰσθάνεσθε ὅτι ἄλλαξε στήν νοοτροπία τῶν Ἑλλήνων μετά τήν πράξι σας;

• Ἡ πράξι τῶν ὑπευθύνων νά ἐπιτρέψουν τήν ἐκδηλωσι, ὑπῆρξε ἔκφρασις ραγιαδισμοῦ καί ὅλος ὁ Ἑλληνικός λαός ἄν καί ἀντιτιθέμενος δέν ἔκανε τίποτα. Τίποτα δέν ἔκανε καί δέν πρόκειται νά κάνη. Ἡ ἀποχή δέν εἶναι θέσι. Ἔχει χάσει τή φλόγο πού τόν ὁδήγησε σέ τόσες νίκες.

– Πιστεύατε ὅτι μόνον ἐσεῖς θά ἀντιδρούσατε δυναμικά σ' αὐτή τήν ἀντεθνική γιορτή;

• Μιά ματιά στίς ἐφημερίδες τῶν ἡμερῶν πρίν τήν ἐκδήλωσι θά ἔπειθε τόν καθένα ὅτι θά ὑπῆρχαν ἀντιδράσεις σέ εὐρεία κλίμακα. Ἀλλά δυστυχῶς ὑπῆρξα μία μονάδα χωρίς νά «ἐκφράζω» τόν Ἑλληνικό λαό ὅπως μέ παρουσίασαν οἱ Ἐφημερίδες. Μέχρι καί πληρωμένο μέ εἶπαν μερικές.

Οἱ Ἕλληνες

Τήν Τρίτη 19 Μαΐου ἦταν μιά «μεγάλη» ἐπέτειος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Πρίν 100 χρόνια γεννήθηκε ὁ μασῶνος δολοφόνος τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς.

Ἡ Τουρκία θέλησε νά γιορτάση τό γενογός στή γενέτειρά του, στήν πόλι τῶν θυμάτων του, στήν Θεσσαλονίκη.

Μιά ἀξίωσις «φυσική» γι' αὐτούς, ἀφύσικη γιά μᾶς τούς Ἕλληνες.

Καί φυσικά ἡ κυβέρνησις ἐνέδωσε. Ἀλλά μαζί της καί ἄλλοι πολλοί, ὅλοι αὐτοί πού ἀπαρτίζουν τό σημερινό πολιτικό κατεστημένο. Ἄνθρωποι πού φώναζαν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς – τρίτο κόμμα τότε – «βυθίστε τό Χόρα» καί ἄλλα τέτοια. Τώρα βρῆκαν ὅτι ἡ ἀποχή εἶναι μιά μορφή διαμαρτυρίας.

Ἔτσι βρέθηκαν 30 μόνον «κοντοκουρεμένοι» – ἔκφρασις τοῦ κίτρινου τύπου» – νά δείξουν τήν ἀντίθεσί στή γιορτή τῆς ντροπῆς. Μέ σημαῖες στά χέρια καί μέ συνθήματα ἀποφάσισαν 30 ἕλληνες μόνον νά μιλήσουν ἐξ ὀνόματος ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἐξ ὀνόματος τῶν νεκρῶν καί τῶν ἀγέννητων. Ἐξ' ὀνόματος τῶν 9.000.000 Ἑλλήνων πού «ἀποφάσισαν» νά ἀφήσουν τίς τύχες τους στά χέρια ἄλλων. Ἐξ' ὀνόματος ἀτόμων πού δέν ἐνδιαφέρονται γιά τίποτε ἄλλο ἐκτός ἀπό τή διασκέδασι καί τήν κομματική συζήτηση.

Αὐτοί οἱ 30 πραγματικοί Ἕλληνες ἀντιμέτωποι στούς δρόμους μέ τά ΜΑΤ ἔδωσαν μαθήματα σέ πολιτικούς πού δέν «καταδέχονται» νά μιλήσουν – τί νά ποῦν – σέ συγκέντρωσι κάτω τῶν 10.000 ἀτόμων! Μίλησαν στίς καρδιές 9.000.000 ἀνθρώπων αὐτοί οἱ 30, ἔτσι ὅπως οἱ πολιτικοί δέν ξέρουν νά μιλοῦν καί νά πλησιάζουν τους «ὀπαδούς» τους ἀπό τά μπαλκόνια τους.

Ξεσκέπασαν τέλος – αὐτοί οἱ 30 – στά μάτια τοῦ ἁπλοῦ Ἕλληνα τούς διεφθαρμένους καί δέν ἦσαν λίγοι.

Πάλι δικαιωνόμαστε!

Ἔχουμε κατ' ἐπανάληψι καταγγείλει καί ἀναλύσει τούς λόγους γιά τούς ὁποίους τό ἑλληνικό πετρέλαιο γενικά καί τοῦ Αἰγαίου εἰδικά «δέν πρέπει νά βγῆ στήν ἐπιφάνεια».

Στίς ἐφημερίδες διαβάσαμε (10.6.81):

> ΚΑΒΑΛΑ, 10. Τοῦ ἀνταποκριτῆ μας. – Σέ δυό μῆνες ὑπολογίζεται ὅτι θά ἀρχίσει ἡ ἄντληση τῶν πετρελαίων τοῦ Πρίνου, ἐπειδή προφανῶς προέκυψαν τεχνικές ἀνωμαλίες στίς ἐγκαταστάσεις ξηρᾶς τῆς νέας Καρβάλης.
>
> Ἡ καθυστέρηση τῆς ἀντλήσεως συζητήθηκε σέ ἀλλεπάλληλες συσκέψεις τῆς Ἑταιρίας Πετρελαίων Β. Αἰγαίου, πού ἔγιναν στήν Καβάλα μέ κάθε μυστικότητα.
>
> Στό μεταξύ, ὡς τό Σεπτέμβριο, ἡ Ρουμανική Ἑταιρία ΡΟΠΕΤΡΟΛ ἀρχίζει δυό νέες χερσαίες γεωτρήσεις κοντά στήν περιοχή Ἁγίασμα τοῦ Νέστου.

Ἀπό «δυό μῆνες» σέ... ἔξη καί ἀπό ἔξη σέ... χρόνο, τό πολύποθο πετρέλαιο κατόρθωσε νά παραμείνη... ἥσυχο ἐπί ἔξη χρόνια! Μόνο τά «ἐπίσημα ἐγκαίνια» λείπανε...

Ἀλλά καί οἱ Ρουμάνοι – τί περίεργο – τρυποῦν, βρίσκουν ἀέρια (ἤδη πολύτιμα), φθάνουν στό κοίτασμα καί... μηδέν! Οὔτε γιά ἀέρια ἀκοῦμε τίποτα, οὔτε γιά πετρέλαια! Κι ἄς βρωμάει ὁλόκληρη ἡ Ἠλεία καί ἡ Ζάκυνθος...

Ὀργή Στρατοῦ... ὀργή Θεοῦ;

Οἱ συστηματικές παραβιάσεις τῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας ἀπό τούς Τούρκους, ἔχουν ταπεινώσει τήν ἔννοια τοῦ Κράτους, ἔχουν θίξει τό λαϊκό αἴσθημα, τήν ἐθνική συνείδησι. Καί – ὅπως ἐπίσημα ὁμολογεῖται ἀπό τήν ἴδια τήν κυβερνητική ἀνακοίνωσι τῆς 14.4.81 – προκαλεῖ «εὔλογη συζήτησι καί δικαιολογημένες ἀντιδράσεις καί στίς ἔνοπλες δυνάμεις!» Ὁ εὐφημισμός καλύπτει δέν κατορθώνει νά καλύψη τήν πραγματικότητα. Γιά νά φτάση αὐτή ἡ κυβέρνησις (πού ὅλα τά κρύβει καί ὅλα τά καταπίνει!) στό σημεῖο νά διατυπώση τέτοια φρᾶσι, σέ ἐπίσημη ἀνακοίνωσι, θά πῆ ὅτι τά πράγματα εἶναι πολύ σοβαρώτερα ἀπ' αὐτό! Ἄλλωστε, μέ τήν γνωστή κουτοπονηριά της, προσπάθησε νά ...καλύψη τίς τουρκικές προκλήσεις. Λησμόνησε ὅτι ὑπάρχουν στρατιῶτες καί ἀξιωματικοί πού ξέρουν, ὑποφέρουν καί μιλοῦν. Καί ἔδωσε ἔτσι στό ΠΑΣΟΚ τήν εὔκολη ἐπιτυχία τῆς ἀποκαλύψεως τῆς πραγματικότητος καί τήν εὔφημο μνεία ἑνός ἀνυπάρκτου ἀπό τίς μαρξιστικές ἀρχές του, ἐθνικισμοῦ!

Ἀρκοῦν πιά οἱ «ἀνακοινώσεις» Ἀρκοῦν οἱ «εὐγένειες». Ἀρκοῦν οἱ ταπεινώσεις... Ἀρκοῦν προπάντων οἱ κούφιες φράσεις καί οἱ κομπορημοσύνες τῶν μπερτοδούλων! Φθάνει πιά. Ἄν δέν τό καταλάβουν, θά ξυπνήσουν ἴσως πολύ ἄσχημα καί ὁπωσδήποτε ἀργά...

Πού Πᾶμε;

Αὐτά πού συμβαίνουν στόν Τόπο μας δέν ἔχουν προηγούμενο. Ὁ Δημόσιος Βίος ἔγινε ἰδιωτική ὑπόθεση πού κακοποιεῖται. Ἡ ἀγοραῖα Πολιτική εἶναι στίς δόξες της. Ὅλοι πουλοῦν κι ὅλοι ἀγοράζουν σέ τιμή εὐκαιρίας. Τό Χρηματιστήριο τῆς Λευκωσίας δέν προλαβαίνει νά καταγράφει τίς ἀθλιότητες καί τίς νέες ἐπιδόσεις.

Οἱ ἄρχοντες τῆς ἀσέληνης νύκτας ἔχασαν τά νερά τους. Κλαίουν καί ὀδύρονται γιατί ἡ ὥρα τῆς κρίσης πλησιάζει. Ὡρκίστηκαν νά ὑπηρετήσουν τά Λαϊκά συμφέροντα πού πρόδωσαν. Τώρα ὁ Λαός τούς ἐξορκίζει νά φύγουν. Συντάσσονται σέ ὁμάδες καί στρατολογοῦνται σέ μέτωπα. Χθές ἦσαν ξακουστοί μπουρλοτιέρηδες, σήμερα φιλοδοξοῦν νά γίνουν πυροσβέστες. Καταγίνονται νά σβύσουν τήν λαϊκή ὀργή πού ἄναψε καί φουντώνει.

Τά σκάνδαλα παρελαύνουν. Οἱ κομπίνες ἀποκαλύπτονται ἡ μιά κατόπιν τῆς ἄλλης. Ἔχουν σηκωθῆ οἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς τοῦ κόσμου. Ἀπό ποῦ ν' ἀρχίσει καί ποῦ νά τελειώσει κανείς; Ἀφοῦ, ὅπου ἀγγίσει λερώνεται! Παντοῦ κοπριές, ἀναθυμιάσεις. Ποιός ἔχασε τήν ντροπή γιά νά τήν βροῦν μερικοί καί ν' αὐτοκτονήσουν;

Δέν ἄφησαν τίποτα ὄρθιο. Ἔπεσαν σάν τίς ἀκρίδες πού θερίζουν! Ἔκαμαν τόν Τόπο νεκροταφεῖο. Ὁ Λαός ἔδωσε ὅ,τι τοῦ ζήτησαν. Τά ἔχασε ὅλα. Τοῦ εἶπαν ὅτι ἀπαιτοῦνται οἰκονομικές θυσίες: Ἔγινε αὐτός τό πρόβατο κι ἐκεῖνοι τό γαλευτήρι! Ζήτησαν ὅτι ἀπαιτοῦνται οἰκονομικές θυσίες: Ἔγινε αὐτός τό πρόβατο κι ἐκεῖνοι τό γαλευτήρι! Ζήτησαν πίστωση χρόνου. Δέν προχώρησαν τίποτα, οὔτε ἔμειναν στάσιμοι. Δραπέτευσαν πρός τά πίσω. Τώρα δικαιολογοῦνται: Προβάλλουν ἀντικειμενικές δυσκολίες γιά νά καλύψουν τίς ὑποκειμενικές τους ἀνεπάρκειες.

Ἡ μισή Κύπρος ξεψυχᾶ κάτω ἀπό τίς μπότες τοῦ Ἀττίλα. Στό Λήδρα Πάλας γίνεται τό Ἅγιο Εὐχέλαιο. Οἱ τεθλιμμένοι συγγενεῖς τακτοποιοῦν τίς τελευταῖες λεπτομέρειες τῆς νεκρώσιμης ἀκολουθίας! Ἐξασφαλίζουν πιστοποιητικό θανάτου πού ν' ἀποκλείει τό ἔγκλημα... Ἡ ἄλλη μισή ὑπάρχει καί δέν ὑπάρχει. Οὔτε ζεῖ, οὔτε ἀπέθανε. Εἶναι φυτό. Πού δέν τό σηκώνουν πιά οἱ ρίζες του.

Ἡ πολιτική Ἡγεσία τοῦ Τόπου ἔχει χρεωκοπήσει. Δέν ὑπόσχεται τίποτα καί δέν ἐμπνέει ἐμπιστοσύνη. Δέν ὑπάρχουν καλοί καί κακοί. Εἶναι ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἴδιοι. Καβαλίκεψαν ὅλοι μέ τήν σειρά τους τό κυπριακό γαϊδούρι καί εἴδαμε τό χάϊρι τους. Τώρα μουρμουροῦν, ἐπιμένουν. Ὀρέγονται τόν ὀλλανδικό τυρό τῆς Ἐξουσίας πού χάνουν ἤ ἔχασαν. Ἀλλάζουν προσωπεῖα καί ρόλους. Οἱ ἴδιοι δέν ἄλλαξαν, δέν μποροῦν. Τό φυσικό τοῦ πλασμάτου δέν ἀλλάζει. Ἄν ἄλλαζε, θά ντρεπόταν κι ὁ Πλάστης μας γιά τά ἔργα Του!

Ἐπικρατεῖ πλήρης σύγχυση. Οἱ σουπιές ἔχυσαν ὅλο τους τό μελάνι. Τρέχουν νά γλυτώσουν. Τά θολά νερά εἶναι ἡ σωτηρία τους, ἡ ζωή τους. Τρέμουν τήν ἐπιφάνεια, τό φῶς. Ἔχουν ταυτισθῆ μέ τό σκότος τοῦ βυθοῦ κι ἐκεῖ θά μείνουν. Καί θά περιμένουν ἐκεῖ ὡσότου καθαρήσουν τά νερά, νά ξημερώσει. Γιά νά ἀναλάβει ἡ λαϊκή τρίαινα τίς εὐθύνες της.

Ἔχουν ἤδη πέσει οἱ πρῶτες βροχές... Τά μανιτάρια φουσκώνουν. Οἱ σαλίγκαροι βγῆκαν ἀπό τό κέλυφός τους, προβάλλοντας τά γνωστά ἐξαρτήματα τῶν κεφαλῶν τους! Οἱ γύπες γυροφέρνουν ἐπίμονα.

Ἐκλογές... Καμήλα κλάννει στό Πεντάκωμο! Οἱ φελλοί πέφτουν στό νερό γιά νά ἐξασφαλίσουν ἐκτόπισμα. Τό σκηνικό ἀλλάζει. Τέρμα στά σοβαρά, ἀρχίζουν τά ἀστεῖα!

Ἡ κατάσταση ἔχει φθάσει στό ἀπροχώρητο. Ἀκόμα ἕνα βῆμα καί τελειώνουν ὅλα. Πρέπει νά συνέλθουμε. Δέν ὑπάρχουν περιθώρια γιά ἄλλα λάθη. Οὔτε γιά ἄλλα πειράματα. Ἡ σωτηρία ἐξαρτᾶται ἀπό ἐμᾶς τούς ἴδιους. Νά μή τήν ἀναζητοῦμε ἀλλοῦ.

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΟ- ΣΟΒΙΕΤΙΚΟ ΣΥΜΦΩΝΟ

καί ή συμπεριφορά τοῦ Κ.Κ. Γαλλίας

Πενθεύς

Οἱ ἐργάτες καί οἱ ἀγρότες νά μήν πιστεύουν ὅσους λένε ὅτι ὁ πόλεμος αὐτός γίνεται γιά τήν σωτηρία τῆς Δημοκρατίας ἀπό τόν Φασισμό. Αὐτός ὁ πόλεμος γίνεται γιά τόν θρίαμβο τῆς ἀντίδρασης....

Μανιφέστο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς
7 Νοεμβρίου 1939

Μέ τήν εἰσήγησί του στό 7ο Συνέδριο τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς (1935) ὁ σύντροφος Γκεόργκι Δημητρώφ ἔθετε τέλος στήν καταστροφική πολιτική τῆς 10ης ὁλομελείας τῆς Ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Δ. (1929) καί ἐγκαινίαζε ἐπισήμως τήν νέα ἐποχή τῶν «Λαϊκῶν Μετώπων».

Ὁλόκληρο τό κομμουνιστικό κίνημα ἄρχισε νά ἐγκαταλείπη τίς πρῶτες ἀδιάλλακτες θέσεις του (τά σημάδια τῆς ἀναδιπλώσεως εἶχαν γίνει αἰσθητά ἀπό τόν περασμένο χρόνο) καί ἐπιχειροῦσε νά συναδελφωθῆ μέ τά ἄλλα κόμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀριστερᾶς κάτω ἀπό τίς σημαῖες ἑνός κοινοῦ μετώπου ἐναντίον τῆς Φασιστικης ἀπειλῆς. Ὁ Δημητρώφ εἶχε ἀντιληφθεῖ σωστά ὅτι ἡ Εὐρώπη, παρ' ὅλους τούς κλυδωνισμούς τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς κρίσεως ἦταν ἀκόμη σέ θέσι νά ἀντιμετωπίση μέ ἐπιτυχία μιά ἐξ ἐφόδου ἐπίθεσι τῶν κομμουνιστῶν. Γι' αὐτόν τόν λόγο ἐπιχειρεῖ νά τήν ἀνατρέψη ἐκ τῶν ἔσω:

> Σύντροφοι, θυμᾶστε τήν παληά ἱστορία γιά τήν κατάληψη τῆς Τροίας; Ἡ Τροία ἦταν ὀχυρωμένη μέ ἀπόρθητα φρούρια γιά νά ἀμύνεται στά ἐχθρικά στρατεύματα πού ἐπιτίθονταν ἐναντίον της. Καί τά ἐπιτιθέμενα στρατεύματα, προσφέροντας πολλά θύματα, δέν μποροῦσαν νά νικήσουν ὡς τότε, πού μέ τήν βοήθεια τοῦ περίφημου Δουρείου Ἵππου μπόρεσαν νά εἰσχωρήσουν μέσα στούς κόλπους τοῦ ἐχθροῦ...
> (Εἰσήγηση στό 7ο Συνέδριο τῆς Κ.Δ. 2 Αὐγούστου 1935)

Αὐτός ὁ Δούρειος Ἵππος δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τό «Λαϊκό μέτωπο». Οἱ κομμουνιστές παύουν νά μιλοῦν γιά κυριαρχία τοῦ προλεταριάτου καί ἀνεμίζουν τά λάβαρα τοῦ ἀντιφασιστικοῦ ἀγῶνος. Οἱ ἀγαθές τους προθέσεις συγκινοῦν τίς λαϊκές μάζες. Κομμουνιστές, Σοσιαλιστές, Σοσιαλδημοκράτες, ἀστοί, μικροαστοί, διανοούμενοι, πολλοί ἰδεαλιστές σπεύδουν νά πυκνώσουν τίς τάξεις τοῦ Λαϊκοῦ μετώπου πιστεύοντας ὅτι μ' αὐτόν τόν τρόπο θά ἀναχαιτήσουν καί θά συντρίψουν τήν φασιστική ἀπειλή.

Στίς 14 Ἰουλίου 1935 ὁ Jacques Duclos ἀντιπροσωπεύοντας τό Κ.Κ. Γαλλίας κηρύσσει στό Παρίσι τήν ἵδρυσι τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου καί γαλβανίζει τίς μάζες τοῦ σταδίου μ' αὐτά τά λόγια:

> Ναί, εἴμεθα οἱ ὑπερασπιστές τῆς ἐλευθερίας ἐναντίον τῶν Φασιστῶν καί ὁρκιζόμεθα νά κάνουμε τό κάθε τι ὥστε νά συνεχισθῆ καί αὔριο αὐτό πού σήμερα ἔχει πραγματοποιηθεῖ. Ἐμπρός κάτω ἀπό τήν σημαία τοῦ Λαϊκοῦ μετώπου. Ἐμπρός λαέ τῆς Γαλλίας. Δέν θά περάση ὁ φασισμός...

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1936 κατά τήν διάρκεια τῆς προεκλογικῆς του ἐκστρατείας ὁ Maurice Thorez δέν διστάζει νά διακηρύξη:

> Ἀγωνιζόμεθα γιά τήν ὑπεράσπισι τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν πού ἀπειλοῦνται ἀπό τόν Φασισμό, ἀγωνιζόμεθα γιά τόν ἀφοπλισμό καί τήν διάλυσι τῶν φασιστικῶν ὁμάδων...

→

Μέσα σέ ἕνα ταραγμένο ἀπό τά πάθη κόσμο τό λαϊκό μέτωπο καί ἰδιαιτέρως τό ΚΚΓ κλονίζει καί τούς τελευταίους δισταγμούς τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Τόν Μάιο τοῦ 1936 ἐπαναλαμβάνεται τό προηγούμενο τῆς 'Ισπανίας. Τό λαϊκό μέτωπο κυβερνᾶ τήν Γαλλία.

Μέ τήν ἔκρηξι τοῦ 'Ισπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου τά λαϊκά μέτωπα τῆς Εὐρώπης περνοῦν ἀπό τήν θεωρία στήν πράξι ἐκφράζοντας ἔμπρακτα τήν συμπαράστασί τους στήν ἀγωνιζομένη κυβέρνησι τῆς 'Ισπανίας. 'Υπολογίζεται ὅτι 40.000 ἐθελοντές ἔσπευσαν νά πολεμήσουν στό πλευρό τῶν κυβερνητικῶν στρατευμάτων μέσα στούς σχηματισμούς τῶν Διεθνῶν ταξιαρχιῶν.

'Ο μύθος μέσα στόν ὁποῖο περιτυλίγονται οἱ Διεθνεῖς ταξιαρχίες, ἡ σύμπνοια τοῦ κομμουνιστικοῦ κόσμου ἐναντίον τοῦ φασισμοῦ συγκινεῖ ἀφάνταστα τήν κοινή γνώμη καί δημιουργεῖ καινούργιες συμπάθειες ἀκόμη καί μέσα στίς τάξεις τῶν ἀστῶν. Μπροστά σ' αὐτήν τήν κατάστασι ὁρισμένα πρωτοπαλλήκαρα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀντικομμουνισμοῦ ὑποχρεώνονται νά ἀναθεωρήσουν ὁρισμένες ἀπό τίς ἰδέες τους. 'Η 'Αγγλία καί ἡ Γαλλία ἐγκαταλείπουν τίς παλαιές ἐπιφυλάξεις τους καί σκέπτονται σοβαρά μιά στρατιωτική συνεννόησι μέ τήν ὑπέρμαχο τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν Σοβιετική Ρωσία. Σκοπός τους ἡ ἀναχαίτησις τοῦ φασιστικοῦ ἐπεκτατισμοῦ. Στήν Γαλλία τό Κ.Κ. νομίζοντας πώς ἑρμηνεύει σωστά τά σημάδια τῶν καιρῶν προετοιμάζεται. 'Ο Τορέζ ἀπαγορεύει κατηγορηματικά ὅλες τίς ἀπεργίες πού θά μποροῦσαν νά θέσουν σέ κίνδυνο τόν πολεμικό ἐξοπλισμό τῆς χώρας. Οἱ κομμουνιστικές ἐφημερίδες λαμβάνουν ὁδηγίες νά τονώσουν μέ ἐνθουσιώδη ἄρθρα τό ἀγωνιστικό φρόνημα τοῦ λαοῦ. Στίς συγκεντρώσεις τους οἱ κομμουνιστές ἐργάτες δέν ψάλλουν πλέον τήν Διεθνῆ ἀλλά τόν Γαλλικό 'Εθνικό ὕμνο.

Παράλληλα ἡ προσοχή ὅλων εἶναι στραμμένη πρός τήν Μόσχα. Τό σύνθημα γιά τόν «ἐθνικοαπελευθερωτικό ἀγώνα» ἀναμένεται μέ ἀγωνία. "Ολοι πιστεύουν ὅτι οἱ ὧρες τοῦ φασισμοῦ εἶναι πλέον μετρημένες.

"Ομως ὁ μεγάλος ἱερέας τῆς Μέκκας τοῦ Κομμουνισμοῦ ἔχει διαφορετική γνώμη. Γι' αὐτόν ἡ Γερμανοσοβιετική φιλία ἀξίζει πολύ περισσότερο ἀπό τήν ὑπεράσπισι τῶν ἀθανάτων ἀρχῶν τῆς Κομιντέρν. "Ετσι στίς 23 Αὐγούστου 1939 ἀδιαφορῶντας γιά τίς ἱκεσίες τῶν Δυτικῶν δημοκρατιῶν δέχεται στήν Μόσχα τόν Γερμανό ὑπουργό τῶν ἐξωτερικῶν γιά μιά σειρά συνομιλιῶν πού καταλήγουν τό ἴδιο κιόλας βράδυ στήν ὑπογραφή ἑνός συμφώνου φιλίας καί μή ἐπιθέσεως. Χαιρετίζοντας τήν νέα ἐποχή τῶν σχέσεων ἀνάμεσα στίς δύο χῶρες ὁ Στάλιν σηκώνει τό ποτήρι του λέγοντας:

> Γνωρίζω πόσο ὁ Γερμανικός λαός ἀγαπᾶ τόν Φύρερ του. Γι' αὐτό καί ἐγώ θά ἤθελα νά πιῶ στήν ὑγεία του...

"Εκπληκτος γι' αὐτήν τήν θερμοτάτη ὑποδοχή ὁ φόν Ρίμπεντροπ ἀνταποδίδει τίς φιλοφρονήσεις. «Εἶχα τήν ἐντύπωσι πώς βρισκόμουν ἀνάμεσα σέ παλαιούς συναγωνιστές» θά θυμηθῆ ἀργότερα.

'Η εἴδησις τοῦ συμφώνου τῆς Μόσχας αἰφνιδιάζει καί ἀναστατώνει μαζί μέ τίς δημοκρατίες τῆς Δύσεως, τά κομμουνιστικά κόμματα τῆς Εὐρώπης. Τό Κ.Κ. Γαλλίας, τό ἰσχυρότερο τῆς Εὐρώπης κλονίζεται καί ἡ ἀγωνία τῆς ἡγεσίας του περιγράφεται παραστατικά στό βιβλίο τοῦ Λουί 'Αραγκόν: Les communistes. Εἶχαν ἐλπίσει σέ ἕναν πόλεμο ἐναντίον τῆς φασιστικῆς Γερμανίας, εἶχαν προετοιμασθεῖ γι' αὐτόν τόν πόλεμο. "Ομως ἡ στάσι τῆς Μόσχας τούς ἔδενε τά χέρια. Πῶς θά ἦταν δυνατόν νά ἐμπλακοῦν σέ ἕναν πόλεμο ἐναντίον μιᾶς συμμάχου τῆς Ρωσίας;

"Ολες οἱ προσπάθειες τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος νά διεισδύση καί νά συγχωνευθῆ μέ τόν 'Εθνικό κορμό καταρρέουν. Δύο μέρες μετά τήν ὑπογραφή τοῦ συμφώνου πέφτει ἐπάνω του ἡ ὀργή καί ἡ ἀγανάκτησις τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως. Δύο ἀπό τίς ἐφημερίδες του ἡ L' Humanité καί ἡ Ce Soir ὑποχρεώνονται νά κλείσουν. 'Ο παλιός σύντροφος ἀπό τά χρόνια τοῦ Λαϊκοῦ μετώπου Λεόν Μπλούμ διαχωρίζει τήν θέσι τῶν σοσιαλιστικῶν ἀπό τό ΚΚΓ καί σχολιάζει εἰρωνικά:

> "Αν ἤμουν δημοσιογράφος ἤ ἐνεργός κομμουνιστής δέν θά διαμαρτυρόμουν (γιά τό «κλείσιμο» τῶν κομμουνιστικῶν ἐφημερίδων) ἀλλά κατά βάθος θά αἰσθανόμουν ἀνακούφισι ἐπειδή δέν θά ἤμουν ὑποχρεωμένος νά ἐξηγήσω τήν διαγωγή μου στούς ἀναγνῶστες μου ἤ στό ἀκροατήριό μου...

'Απομονωμένο ἀπό τόν ἐθνικό κορμό τοῦ ΚΚΓ ζητᾶ ἐπειγόντως ὁδηγίες καί προσπαθεῖ μέ προσεκτικές κινήσεις νά ξεφύγη ἀπό τήν τροχιά τῆς προηγουμένης του πολιτικῆς. Βεβαιώνει τούς ὀπαδούς του καί τόν Γαλλικό λαό ὅτι ἡ στάσις του ἐναντίον τοῦ φασισμοῦ δέν ἔχει μεταβληθεῖ ἀπό τό γερμανοσοβιετικό σύμφωνο του προσπαθῶντας νά τό δικαιολογήση τό χαρακτηρίζει σάν μοιραῖο ἐπακόλουθο τοῦ συμφώνου τοῦ Μονάχου. Προσπαθῶντας νά διατηρήση ἔστω καί αὐτά τά λίγα ράκη τῆς ἀξιοπιστίας του στέλνει τούς βουλευτές του νά ψηφίσουν ὁμοφώνως τίς πολεμικές πιστώσεις τῆς κυβερνήσεως Νταλαντιέ ἐνῶ στίς 6 Σεπτεμβρίου ὁ «πατριάρχης» τοῦ Γαλλικοῦ κομμουνιστικοῦ Μαρσέλ Κασέν δηλώνει:

Τό κομμουνιστικό κόμμα Γαλλίας διατηρεῖ ἀπέναντι στόν Ναζισμό τήν παλαιά στάσι του... Οἱ κομμουνιστές πού θά κληθοῦν ὑπό τά ὅπλα, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Μωρίς Τορέζ θά πράξουν τό καθῆκον τους σάν Γάλλοι στρατιῶτες...

Στίς 17 Σεπτεμβρίου μιά ἀκόμη ἔκπληξις. Οἱ προστάτες τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν Ρῶσοι εἰσβάλουν μέ τήν σειρά τους μέσα στήν ἑτοιμοθάνατη Πολωνία. Γερμανοί καί Ρῶσοι, φασίστες καί κομμουνιστές σφίγγουν τά χέρια πάνω στήν ὁροθετική γραμμή πού προβλέπει τό μυστικό πρωτόκολλο τῆς Γερμανοσοβιετικῆς φιλίας. Αὐτό γιά τήν Γαλλική κυβέρνησι ἰσοδυναμεῖ μέ πρόκλησι. Μήν μπορῶντας νά ξεσπάση πάνω στήν Μόσχα, ξεσπᾶ πάνω στό Γαλλικό της φερέφωνο. Τό Γαλλικό ΚΚ τίθεται ἐκτός νόμου.

Αὐτό γιά τούς Γάλλους κομμουνιστές εἶναι ἕνα ἀνέλπιστο δῶρο. Ἀπαλλαγμένοι ἀπό τίς προηγούμενες δεσμεύσεις τους προσανατολίζονται μέ ταχύτητα πρός τήν νέα κατάστασι. Τά παράνομα τώρα ἔντυπά τους ἀρχίζουν νά μιλοῦν «γιά τόν κοινό ἀγῶνα τῆς Γερμανίας καί τῆς Σοβιετικῆς ἑνώσεως ἐναντίον τῶν καπιταλιστικῶν Δημοκρατιῶν τῆς Δύσεως. Ὅσο γιά τόν Μωρίς Τορέζ πού θά ἔδιδε πρῶτος τό παράδειγμα πολεμῶντας σάν Γάλλος στρατιώτης, λιποτακτεῖ ἀπό τούς πρώτους στίς 6 Ὀκτωβρίου καταφεύγοντας στήν Μόσχα. Ἀπό κεῖ δέν θά πάψη νά καταγγέλη στούς συμπατριῶτες του τόν ἰμπεριαλιστικό πόλεμο τῆς Γαλλίας ἐναντίον τῆς φίλης καί συμμάχου Γερμανίας.

....

Γιά τήν κομμουνιστική συμμετοχή στήν Γαλλική ἧττα οἱ πνευματικοί κληρονόμοι τοῦ Τορέζ ἐτήρησαν σιωπή ἰχθύος. Ἀλλά καί οἱ διάφορες Γαλλικές κυβερνήσεις ἐφρόντησαν νά ἀποσιωπήσουν τό ὅλο θέμα. Τά γραμμένα μέ κιμωλία «πουρκουά» πάνω στά σακίδια τῶν Γάλλων στρατιωτῶν τήν ἄνοιξι τοῦ 1940 ἦσαν μιά πραγματικότητα πού ὅλοι προσπαθοῦσαν νά ξεχάσουν. Στά 1951 ὅμως ὁ A. Rossi μέ τό βιβλίο-ντοκουμέντο Les Communistes Françcais pendant la drôle de guerre ξαναέφερνε τό καυτό αὐτό θέμα στήν ἐπικαιρότητα. Τά φωτοτυπημένα ἀποσπάσματα ἀπό τίς ἐφημερίδες καί τά ἔντυπα τοῦ τότε παρανόμου κομμουνιστικοῦ τύπου ρίχνουν ἄπλετο φῶς μέσα σ' ἐκείνη τόν τόσο σκοτεινή περίοδο.

Ἡ θέσις τοῦ Ρόσσι ὅτι τό Γαλλικό κομμουνιστικό κόμμα ὑπῆρξε «τό κύριο σῶμα καί ἡ προελαύνουσα πτέρυγα τῆς πέμπτης φάλαγγος» ἐπιβεβαιώνεται καί ἀπό τόν ἱστορικό τῆς Βέρμαχτ Paul Leverkühn ὁ ὁποῖος στό πολύκροτο βιβλίο του Der geheime Nachrichtendienst der deutschen Wehrmacht im Kriege ἀποκαλύπτει τίς σχέσεις τῆς «Ἄμπβερ» (μυστική ὑπηρεσία ἀντικατασκοπίας) μέ τούς Γάλλους κομμουνιστές.

Ἡ συνεργασία αὐτή ἄρχιζε ἀπό τήν διανομή γερμανικοῦ προπαγανδιστικοῦ ὑλικοῦ περνοῦσε στήν ὑπονόμευσι τοῦ ἠθικοῦ τῶν Γάλλων στρατιωτῶν καί ἔφθανε σέ πράξεις δολιοφθορᾶς ἐναντίον τῆς Γαλλικῆς πολεμικῆς βιομηχανίας.

Στίς 31 Ὀκτωβρίου 1939 ὁ ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσίας κάνει μιά ἐπίσημη καταγγελία:

> Εἶναι ἐγκληματική ἡ συμμετοχή σ' ἕναν πόλεμο πού κάτω ἀπό τόν μανδύα τοῦ ἀγῶνα γιά τήν Δημοκρατία ἀποβλέπει ἀποκλειστικά στήν καταστροφή τῆς Ναζιστικῆς Γερμανίας...

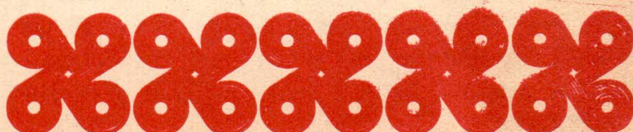
Γιά τούς Γάλλους κομμουνιστές αὐτό εἶναι τό σύνθημα. Ἤδη ἀπό τίς 13 Ὀκτωβρίου ὁ στρατηγός Alanbrooke εἶχε καταγγείλει μέ δριμύτητα στίς Γαλλικές ἀρχές τό κλίμα τῆς ἡττοπαθείας πού οἱ κομμουνιστές καλλιεργοῦσαν ἀνάμεσα στά στρατεύματά του.

Τόν Νοέμβριο σημειώνεται τό πρῶτο ἐντυπωσιακό σαμποτάζ ὅπλων. «Ἄγνωστοι» καθιστοῦν ἀχρησιμοποίητες 200 κάνες πυροβόλων τῶν 25 mm. Τό ἐπεισόδιο λαμβάνει χώρα στίς πολεμικές ἀποθῆκες τοῦ Montelucon.

Στίς 22 Ἰανουαρίου ὁ στρατηγός Van Overstraeten καταγγέλει ὅτι οἱ κομμουνιστές δέν περιορίζονται ἁπλῶς εἰς τήν ὑπονόμευσι τοῦ ἠθικοῦ τοῦ στρατεύματός του ἀλλά προσπαθοῦν νά ἀνακινήσουν τό πρόβλημα τῆς αὐτονομίας τῶν Φλαμανδῶν.

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1940 μιά ἀκόμη πράξι δολιοφθορᾶς συγκλονίζει τήν κοινή γνώμη. Ἡ Γαλλική ἀστυνομία συλλαμβάνει ἐπ' αὐτοφόρω μιά ὁμάδα κομμουνιστῶν τῶν ἐργοστασίων Farman. Ἡ ὁμάδα αὐτή ἐρύθμιζε τούς κινητῆρες τῶν ἀεροσκαφῶν κατά τέτοιο τρόπο ὥστε νά σκάζουν κατά τήν διάρκεια τῆς πτήσεως σκοτώνοντας τόν πιλότο. Τρεῖς ἀπό αὐτούς θά πληρώσουν μέ τήν ζωή τίς ἄτιμες τους πράξεις...

Ἡ συνέχεια εἶναι γνωστή. Ἡ Γαλλία καταρρέει πρίν ἀκόμη πολεμίση. Ὁ Τορέζ ἀπό τόν ραδιοφωνικό σταθμό τῆς Μόσχας καλεῖ τούς συμπατριῶτες του νά μήν δίδουν βάσι στούς πολεμοκαπήλους καί καγχάζει στό ὄνομα τοῦ «πληρωμένου πράκτορα τῶν Ἰμπεριαλιστῶν» τοῦ στρατηγοῦ Ντέ Γκώλ. Θά χρειασθῆ ἡ ἐπίθεσις τῆς Γερμανίας ἐναντίον τῆς Μέκκας τοῦ Κομμουνισμοῦ γιά νά ξαναθυμηθοῦν ὅλοι τήν ἱστορική τους ἀποστολή. Ὁ «ἐθνικοαπελευθρωτικός πόλεμος» ἄρχιζε μέ μιά καθυστέρησι ἑνός χρόνου, 9 μηνῶν καί 22 ἡμερῶν.

Ἐπιστολαί

Πρός "ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ"
Ιπποκράτους 112 ΑΘΗΝΑΙ

Μελετῶ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ:μέ ἀφορμή τό ἄρθρο "Τά Πάθη-ἡ 'Ανάστασις(Λευκό)" τεῦχος 91,εὑρίσκομαι εἰς τήν λίαν δυσάρεστον θέσιν ἐπί τοῦ προκειμένου νά ἀναμασήσω μερικές παροιμίες ἤ λαϊκά ἀποφθέγματα,τινάς δέ σκέψεις οἱ ὁποῖες ἴσως χρήζουν ἀπαντήσεως.

'Επειδή πιστεύω εἰς τό ἀμόλυντο τῆς γραμμῆς τοῦ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ δέν θέλω νά πιστεύσω ἐπ'οὐδενί ὅτι τό ἐν λόγω ἄρθρο εἶναι ἕνας πλάγιος τρόπος ὑποστηρίξεως τοῦ Νεοδημοκράτικου μικροπολιτικάντικου παιγνιδιοῦ εἰς βάρος τοῦ ἐχέφρονος καί πλειστάκις προδομένου λαοῦ τῆς 'Ελλάδος.

Εἶναι πολιτικά παραδεδεγμένο ὅτι χαμένη ψῆφος δέν ὑπάρχει; τό δέ λευκό ψηφοδέλτιο ψηφίζει αὐτόν πού ψηφίζεται θετικά δι'ἐγγύρων δελτίων. "Ενα ἁπλό παράδειγμα:εἴμαστε 6 ἄτομα μέ προκείμενους δύο ὑποψηφίους,ὁ Α λαμβάνει 3,ὁ Β λαμβάνει 2,λευκά 1.Ποῖος ὠφελεῖται ἐπί τοῦ προκειμένου; Εὐδιάκριτος δέ καί πασιφανής ὁ ρόλος τῆς "λευκῆς" ψήφου.

Μέ στενοχωρία,ἴσως καί ἡμιμάθεια λαμβάνω τό θάρρος καί ἀναφέρομαι ἐπί τοῦ ἄρθρου,μέ βαθεῖαν δέ θλίψιν διαπιστώνω ὅτι τό παρόν ἔχει συγκλίνουσα πορεία μέ τό τελευταῖο σύνθημα τῆς Νεοδημοκρατικῆς πολιτικῆς ἀβεβαιότητος,"ὄχι πιά ἄλλες χαμένες ψῆφους"."Εμπροσθεν αὐτῆς τῆς πλημυρίδος τῆς πολιτικῆς ἀσταθείας εἶναι νομίζω φυγόπονο ἐμεῖς καί σεῖς νά πιάνουμε μιά "ξέρα" καί νά μήν προβάλλουμε κανένα ἐμπόδιο σ'αὐτόν τόν συφερτό.

Μέ τό νά ἀνεβαίνουμε σέ μία καλογερική σκήτη δέν εἶναι σίγουρο πώς θά κερδίσουμε.Οἱ ἀγῶνες πού δίδονται στόν στίβο τῶν ἀντιξοοτήτων,δίκαια βραβεύονται διά μεταλλίων καί στεφάνων,ἡ ἀρνησοπονία δέν πρέπει νά γίνεται δικός μας δρόμος πιστεύω.

Φιλοτομαρισμός καί ἀδράνεια(λευκή ψῆφος) εἶναι ἴδιον ἐθνικῆς σαπίλας (Διγενής). Κάτι τέτοιο δέν θά πρέπει οὔτε στήν σκέψι μας νά περνᾶ,τώρα δέ σ'αὐτό τό ἀγώνισμα τῆς πολιτικῆς ἀναμετρήσεως ἐμεῖς γιατί νά βοηθᾶμε διά τῆς παθητικῆς στάσεως τά σάπια πολιτικάντικα τεχνάσματα.

'Ο τρόπος αὐτός ἀντιμετωπίσεως (λευκή ψῆφος) τοῦ ὅλου θέματος δέν θά μᾶς δώσει τόν τίτλο "ἀθῶος" γιατί ἡ παθητική συναίνεση στή διάπραξη ἐγκλήματος ἰσοδυναμεῖ μέ ἔγκλημα καί δέν ἀπαλλασόμεθα τῆς εὐθύνης γιά τά ἐγκλήματα πού γίνονται ἤ θά γίνονται εἰς βάρος συνανθρώπων μας.

Κ.Μπάρλος ΠΑΤΡΑΙ

Λάβαμε πολλές ἐπιστολές σχετικές μέ τό θέμα τῆς λευκῆς ψήφου. Δημοσιεύουμε τήν δική σας κ.Μπάρλο,γιατί εἶναι ἡ μόνη στήν ὁποία παρουσιάζονται ἀντιρήσεις γιά τήν ἀκολουθητέα γραμμή. 'Απάντησι γιά τήν θέσι μας θά βρῆτε στό ἄρθρο μας "Τό λευκό καί τό σύνδρομο τῆς χαμένης ψήφου" πού δημοσιεύεται στό παρόν τεῦχος,καθώς καί στήν ἀπάντησι σέ ἐπιστολή ἀνωνύμου πού ἐδημοσιεύθη στό προηγούμενο τεῦχος μας.

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

"ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ" ΑΙΣΘΑΝΟΜΕΝΟ ΤΗΝ ΒΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΤΑΛΑΙΠΩΡΗΜΕΝΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ,ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΟΠΩΣ ΕΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΜΑ ΤΩΝ ΟΛΙΓΟΤΕΡΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΕΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ,ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΑ ΤΡΙΑ ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΙΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ 1981 ΒΙΒΛΙΑ,ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ"

1ον. ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.
2ον. Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ.
3ον. ΑΤΕΝΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.